

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

P8_TA(2015)0470

Roczne sprawozdanie dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2014 oraz polityka UE w tym zakresie**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2014 oraz polityki UE w tym zakresie (2015/2229(INI))**

(2017/C 399/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka (PDPC) oraz inne traktaty i instrumenty Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczące praw człowieka, w szczególności Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, przyjęte w Nowym Jorku w dniu 16 grudnia 1966 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka oraz rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 27 listopada 2014 r. w sprawie 25. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽¹⁾,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając europejską konwencję praw człowieka,
- uwzględniając art. 2, 3, 8, 21 i 23 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając strategiczne ramy i plan działania UE dotyczące praw człowieka i demokracji, przyjęte przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 25 czerwca 2012 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w sprawie praw człowieka,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie praw człowieka dotyczących wolności wypowiedzi w internecie i poza nim, przyjęte przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 12 maja 2014 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając wytyczne UE dotyczące propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań ⁽⁴⁾,
- uwzględniając wytyczne dla delegacji międzyparlamentarnych Parlamentu Europejskiego dotyczące wspierania praw człowieka i demokracji podczas wizyt w państwach spoza Unii Europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UE dotyczące praw człowieka i demokracji na świecie w 2014 r., przyjęte przez Radę w dniu 22 czerwca 2015 r. ⁽⁶⁾,
- uwzględniając przyjęty przez Radę w dniu 20 lipca 2015 r. plan działania UE dotyczący praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019 ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0070.

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11855-2012-INIT/pl/pdf>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/142549.pdf

⁽⁴⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/137585.pdf

⁽⁵⁾ <http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201203/20120329ATT42170/20120329ATT42170EN.pdf>

⁽⁶⁾ http://www.consilium.europa.eu/en/policies/pdf/st10152-en15_pdf/

⁽⁷⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10897-2015-INIT/pl/pdf>

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- uwzględniając plan działania w sprawie równości płci oraz wzmocnienia pozycji kobiet: przekształcanie życia kobiet i dziewcząt poprzez działania w ramach stosunków zewnętrznych UE na lata 2016–2020 (GAPII), przyjęty przez Radę w dniu 26 października 2015 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 maja 2012 r. – „Zwiększanie wpływu unijnej polityki rozwoju: program działań na rzecz zmian” ⁽²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 grudnia 2014 r. w sprawie promowania i ochrony praw dziecka ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2015/260 z dnia 17 lutego 2015 r. przedłużającą mandat Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej ds. Praw Człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie płci w kontekście rozwoju ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wydawane w trybie pilnym rezolucje w sprawie naruszeń praw człowieka, zasad demokracji i praworządności,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie polityki Unii Europejskiej na rzecz obrońców praw człowieka ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie wolności prasy i mediów na świecie ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 października 2013 r. w sprawie dyskryminacji ze względu na przynależność kastową ⁽¹²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2014 r. w sprawie priorytetów UE na 25. sesję Rady Praw Człowieka ONZ ⁽¹³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie priorytetów UE w Radzie Praw Człowieka ONZ w 2015 r. ⁽¹⁴⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 2 kwietnia 2014 r. w sprawie 69. sesji Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽¹⁵⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/en/meetings/fac/2015/10/st13201-en15_pdf

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/130243.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=pl&f=ST%2015559%202014%20INIT>

⁽⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:32015D0260>

⁽⁵⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9242-2015-INIT/pl/pdf>

⁽⁶⁾ [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325\(2000\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325(2000))

⁽⁷⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 69.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 33 E z 5.2.2013, s. 165.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0470.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0274.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0394.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0420.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0252.

⁽¹⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0079.

⁽¹⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0259.

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wykorzenienia tortur na świecie ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z 9 lipca 2015 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2015 r. w sprawie „Prawa człowieka a technologia: wpływ systemów inwigilacji i nadzoru na prawa człowieka w państwach trzecich” ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 września 2015 r. w sprawie migracji i uchodźców w Europie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2015 r. w sprawie odnowienia planu działania UE w zakresie równości płci i wzmacniania pozycji kobiet w kontekście rozwoju ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 października 2015 r. w sprawie kary śmierci ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 8 października 2014 r. pt. „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2014–2015” ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i Komisji do Rady Europejskiej, Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 8 marca 2011 r. pt. „Partnerstwo na rzecz demokracji i wspólnego dobrobytu z południowym regionem Morza Śródziemnego” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa i Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 30 kwietnia 2014 r. zatytułowany „Podejście oparte na prawach, obejmujące wszystkie prawa człowieka, na rzecz unijnej współpracy rozwojowej”(SWD(2014)0152),
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 26 czerwca 2014 r. wzywającą do utworzenia międzyrządowej grupy roboczej o nieograniczonym składzie, której rolą będzie opracowanie prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu w celu uregulowania, w ramach międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, działalności spółek międzynarodowych i innych przedsiębiorstw ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie nowego podejścia UE do praw człowieka i demokracji – ocena działalności Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji (EED) od początku jego utworzenia ⁽¹²⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UNFPA UNICEF za 2014 r. w sprawie wspólnego programu dotyczącego okaleczania żeńskich narządów płciowych ⁽¹³⁾,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych, a także opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Praw Kobiety i Równouprawnienia (A8-0344/2015),

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0206.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0076.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0272.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0288.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0317.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0350.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0348.

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2014/20141008-strategy-paper_pl.pdf

⁽⁹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:52011DC0200>

⁽¹⁰⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0303:FIN:pl:PDF>

⁽¹¹⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/082/52/PDF/G1408252.pdf?OpenElement>

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0274.

⁽¹³⁾ <http://www.unfpa.org/sites/default/files/pub-pdf/joint%20Programme%20on%20FGMC%20Summary%20Report.pdf>

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- A. mając na uwadze, że art. 21 TUE zobowiązuje UE do rozwijania wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) zgodnie z zasadami demokracji, państwa prawa, powszechności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, poszanowania godności ludzkiej, zasad równości i solidarności oraz poszanowania Karty Narodów Zjednoczonych, Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa międzynarodowego;
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 6 TUE Unia Europejska przystępuje do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności;
- C. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka, ich propagowanie, niepodzielność, ochrona i powszechność muszą stanowić fundamenty polityki zewnętrznej UE;
- D. mając na uwadze, że większa spójność między polityką wewnętrzną i zewnętrzną UE, a także między poszczególnymi strategiami polityki zewnętrznej UE, stanowi konieczny wymóg udanej i skutecznej polityki UE w dziedzinie praw człowieka; mając na uwadze, że większa spójność powinna umożliwiać UE szybszą reakcję na naruszenia praw człowieka w ich początkowej fazie;
- E. mając na uwadze, że zaangażowanie UE na rzecz skutecznego multilateralizmu, w którym centralne miejsce zajmuje ONZ, stanowi integralną część zewnętrznej polityki Unii i jest wynikiem przekonania, iż wielostronny system oparty na uniwersalnych zasadach i wartościach może najlepiej uporać się z globalnymi kryzysami, wyzwaniem i zagrożeniami;
- F. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka jest obecnie na całym świecie kwestionowane i zagrożone; mając na uwadze, że wiele reżimów autorytarnych poważnie kwestionuje powszechność praw człowieka, zwłaszcza na forach wielostronnych;
- G. mając na uwadze, że ponad połowa ludności na świecie wciąż żyje w reżimach niedemokratycznych i represyjnych oraz że w ostatnich latach globalny poziom wolności stale spada; mając na uwadze, że brak poszanowania dla praw człowieka przynosi straty dla społeczeństwa oraz jednostki;
- H. mając na uwadze, że na całym świecie podejmuje się liczne próby ograniczenia przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego, w tym w Radzie Praw Człowieka ONZ;
- I. mając na uwadze, że oprócz organizowania wolnych wyborów demokratyczne rządy charakteryzują się między innymi przejrzystym sprawowaniem rządów, poszanowaniem rządów prawa, wolnością słowa, poszanowaniem praw człowieka, istnieniem niezależnego systemu wymiaru sprawiedliwości, poszanowaniem prawa międzynarodowego i porozumień międzynarodowych oraz wytycznych w zakresie poszanowania praw człowieka;
- J. mając na uwadze, że podczas ogłaszania nowego wspólnego planu działania dotyczącego praw człowieka i demokracji wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oświadczyła, że prawa człowieka będą jednym z głównych priorytetów jej kadencji oraz kompasem wyznaczającym kierunek we wszystkich stosunkach z instytucjami UE, a także z państwami trzecimi, organizacjami międzynarodowymi i społeczeństwem obywatelskim; mając na uwadze, że okresowy przegląd planu działania dotyczącego praw człowieka i demokracji ma zostać przeprowadzony w 2017 r., co zbiegnie się z okresowym przeglądem zewnętrznych instrumentów finansowych, który powinien przyczynić się do zwiększenia spójności działań zewnętrznych UE;
- K. mając na uwadze, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ), Komisja, Rada i państwa członkowskie są odpowiedzialne za wdrażanie nowego planu działania; mając na uwadze, że misje UE i przedstawicielstwa UE w państwach trzecich mogą odgrywać znaczącą rolę wspomagającą w udanej realizacji planu działania;
- L. mając na uwadze, że należy zapewnić odpowiednie zasoby, a także jak najskuteczniejsze wykorzystanie tych zasobów w celu jeszcze aktywniejszego propagowania praw człowieka i demokracji w państwach trzecich;
- M. mając na uwadze, że UE powinna zrobić więcej, aby zbadać wpływ prowadzonej przez siebie polityki na prawa człowieka, zmaksymalizować pozytywne skutki, zapobiegać negatywnym skutkom oraz je łagodzić, a także zwiększyć dostęp do środków odwoławczych dla poszkodowanej ludności;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- N. mając na uwadze, że współpraca z przywódcami i władzami państw trzecich – na wszystkich dwu- i wielostronnych forach – jest jednym z najbardziej skutecznych narzędzi służących rozwiązywaniu problemów w dziedzinie praw człowieka w państwach trzecich; mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego w państwach trzecich są kluczowymi partnerami w procesie kształtowania i wdrażania polityki UE w dziedzinie praw człowieka;
- O. mając na uwadze, że UE uznaje bliską współpracę ze społeczeństwem obywatelskim i obrońcami praw człowieka w państwach trzecich za jeden ze swoich głównych priorytetów w walce z naruszeniami praw człowieka;
- P. mając na uwadze, że współpraca międzynarodowa powinna odgrywać większą rolę we wzmacnianiu poszanowania praw podstawowych i skutecznym nadzorze parlamentarnym służb wywiadowczych z wykorzystaniem technologii cyfrowego nadzoru;
- Q. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie są lojalnymi sojusznikami Międzynarodowego Trybunału Karnego od momentu jego utworzenia, udzielając mu wsparcia finansowego, politycznego, dyplomatycznego i logistycznego i jednocześnie propagując powszechność statutu rzymskiego i broniąc jego integralności w celu zwiększenia niezawisłości Trybunału;
- R. mając na uwadze, że polityka wspierania praw człowieka i demokracji powinna być uwzględniana we wszystkich pozostałych unijnych strategiach politycznych posiadających wymiar zewnętrzny, takich jak polityka dotycząca rozwoju, migracji, bezpieczeństwa, zwalczania terroryzmu, rozszerzenia i handlu, tak aby w dalszym ciągu propagować poszanowanie praw człowieka;
- S. mając na uwadze, że art. 207 TFUE stanowi, iż polityka handlowa UE prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii;
- T. mając na uwadze, że różne formy migracji stanowią dla unijnej polityki zewnętrznej duże wyzwanie, które wymaga natychmiastowych, skutecznych i trwałych rozwiązań, aby zagwarantować przestrzeganie praw osób będących w potrzebie, np. uciekających przed wojną i przemocą, przy poszanowaniu wartości europejskich oraz międzynarodowych standardów praw człowieka;
- U. mając na uwadze, że gospodarka światowa przechodzi kryzys który może oddziaływać na prawa gospodarcze i społeczne, a także na warunki życia ludności (wzrost poziomu bezrobocia i ubóstwa, nierówności i niepewność zatrudnienia, spadek jakości usług oraz ograniczony dostęp do nich), a co za tym idzie na jej samopoczucie;
- V. mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia, wyznania i przekonań powinna stać się – w oparciu o powszechne i niepodzielne wartości – jednym z priorytetów UE, który musi być bezwarunkowo wspierany; mając na uwadze, że prawa te są nadal powszechnie zagrożone, a liczba ich naruszeń zdecydowanie wzrosła;
- W. mając na uwadze, że powszechne zniesienie kary śmierci pozostaje dla UE jednym z priorytetów jej zewnętrznej polityki dotyczącej praw człowieka; mając na uwadze, że w czerwcu 2016 r. w Oslo (Norwegia) ma się odbyć 6. Światowy Kongres przeciwko Karze Śmierci;
- X. mając na uwadze, że dzieci, kobiety i osoby należące do mniejszości stoją w obliczu rosnących i konkretnych zagrożeń, aktów przemocy i przemocy seksualnej, zwłaszcza na terenach objętych wojną;
- Y. mając na uwadze przyznanie Nagrody im. Sacharowa w 2014 r. dr Denisowi Mukwege za jego niesłabnące starania podejmowane w charakterze lekarza i obrońcy praw człowieka, w imieniu ofiar przemocy seksualnej i okaleczania narządów płciowych; mając na uwadze, że okaleczanie żeńskich narządów płciowych stanowi rażące naruszenie praw kobiet i dzieci; mając na uwadze, że jest absolutnie konieczne, aby walka z okaleczaniem narządów płciowych i z przemocą seksualną stanowiła kluczowy element unijnej polityki zewnętrznej i polityki w dziedzinie praw człowieka;
- Z. mając na uwadze, że według szacunków w 2014 r. 230 milionów dzieci żyjących obecnie w krajach i na obszarach dotkniętych konfliktami zbrojnymi było narażonych na skrajną przemoc i traumę, a także przymusowo rekrutowanych i celowo atakowanych przez ugrupowania ekstremistyczne;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

- AA. mając na uwadze, że art. 25 PDPC uznaje prawo każdego człowieka do „stopy życiowej zapewniającej zdrowie i dobrobyt jego i jego rodziny”, w ramach którego matka i dziecko mają prawo do specjalnej opieki i pomocy, włączając w to opiekę lekarską; mając na uwadze, że rezolucja Rady Praw Człowieka nr 26/28 ⁽¹⁾ zawiera apel o zwołanie kolejnego posiedzenia forum społecznego rady, które powinno skoncentrować się na kwestii dostępu do leków w kontekście prawa każdej osoby do jak najwyższego osiągalnego poziomu zdrowia fizycznego i psychicznego; mając na uwadze, że konstytucja Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) stanowi, iż „korzystanie z najwyższego osiągalnego poziomu zdrowia jest jednym z podstawowych praw każdej istoty ludzkiej bez różnicy rasy, religii, przekonań politycznych, warunków ekonomicznych lub społecznych”;
- AB. mając na uwadze, że zmiana klimatu ma wpływ na dostęp do wody, zasobów naturalnych i żywności;
- AC. mając na uwadze, że zamierzone i systematyczne niszczenie wartościowych stanowisk archeologicznych stanowiących część światowego dziedzictwa przez grupy terrorystyczne i grupy bojowników ma na celu destabilizację ludności i pozbawienie jej kulturowej tożsamości oraz powinno być postrzegane nie tylko jako zbrodnia wojenna, ale również jako zbrodnia przeciwko ludzkości;

Uwagi ogólne

1. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że prawa człowieka i wartości demokratyczne, takie jak wolność wypowiedzi, myśli, sumienia i wyznania oraz wolność zrzeszania się i zgromadzeń, są w wielu częściach świata coraz bardziej zagrożone, szczególnie w reżimach autorytarnych; ponadto wyraża głębokie zaniepokojenie kurczeniem się przestrzeni publicznej dla społeczeństwa obywatelskiego oraz rosnącą liczbą ataków na obrońców praw człowieka na świecie;
2. wzywa UE i państwa członkowskie do zwiększenia starań, by prawa człowieka i wartości demokratyczne leżały u podstaw ich stosunków zewnętrznych, do czego zobowiązały się w TUE; zwraca uwagę, że UE powinna podejmować odpowiednie środki przy rozpatrywaniu przypadków poważnych naruszeń praw człowieka w państwach trzecich, zwłaszcza w przypadku reżimów autorytarnych, w tym również poprzez stosunki handlowe, energetyczne oraz stosunki w dziedzinie bezpieczeństwa;
3. ponownie podkreśla kluczowe znaczenie zapewnienia większej spójności między wewnętrzną i zewnętrzną polityką UE w odniesieniu do poszanowania praw człowieka i wartości demokratycznych; podkreśla w tym kontekście, że choć niniejsze sprawozdanie dotyczy polityki zewnętrznej UE na rzecz postępu w dziedzinie praw człowieka, Parlament przyjmuje także sporządzane przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych roczne sprawozdanie dotyczące sytuacji w zakresie praw podstawowych w Unii Europejskiej; podkreśla także znaczenie większej konsekwencji i spójności oraz unikania podwójnych standardów w polityce zewnętrznej UE i wszystkich jej instrumentach;
4. wzywa UE i państwa członkowskie do skutecznego zmierzenia się z wewnętrznymi wyzwaniami w dziedzinie praw człowieka, takimi jak sytuacja Romów, traktowanie uchodźców i migrantów, dyskryminacja osób LGBTI, rasizm, przemoc wobec kobiet, warunki panujące w więzieniach i wolność mediów w państwach członkowskich, w celu zachowania wiarygodności i spójności swojej zewnętrznej polityki dotyczącej praw człowieka;
5. podkreśla znaczenie zapewnienia spójności polityki UE w przypadkach okupacji lub aneksji terytorium; przypomina, że we wszystkich takich przypadkach UE powinna kierować się międzynarodowym prawem humanitarnym;
6. zdecydowanie sprzeciwia się aneksji, okupacji i kolonizacji terytoriów oraz podkreśla niezbywalne prawo narodów do samostanowienia;

⁽¹⁾ <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G14/086/06/PDF/G1408606.pdf?OpenElement>

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

7. uważa, że w celu wywiązania się ze zobowiązania do propagowania praw człowieka i demokracji na świecie UE i państwa członkowskie muszą przemawiać jednym i spójnym głosem oraz dopilnować, aby ich przekaz został usłyszany;
8. ponadto podkreśla, że należy zacieśnić współpracę między Komisją, Radą, ESDZ, Parlamentem i delegaturami UE, tak aby zwiększyć ogólną spójność unijnej polityki w dziedzinie praw człowieka i demokracji oraz nadać jej bardziej centralny charakter wśród wszystkich unijnych strategii politycznych posiadających wymiar zewnętrzny, w szczególności w dziedzinach dotyczących rozwoju, bezpieczeństwa, zatrudnienia, migracji, handlu i technologii;
9. wzywa UE do ulepszenia i usystematyzowania pełnego zakresu wpływu jej polityki na prawa człowieka oraz do dopilnowania, aby te analizy posłużyły następnie do przeformułowania unijnej polityki; apeluje do UE o opracowanie bardziej efektywnych mechanizmów w celu maksymalizacji pozytywnego wpływu jej polityki na prawa człowieka, zapobiegania negatywnym skutkom oraz ich łagodzenia i zwiększenia dostępu do środków odwoławczych dla poszkodowanej ludności;
10. zwraca uwagę na swoje długoterminowe zobowiązanie do wspierania praw człowieka i propagowania wartości demokratycznych, które znajduje odzwierciedlenie m.in. w przyznawaniu co roku Nagrody im. Sacharowa za wolność myśli, pracach Podkomisji Praw Człowieka i w przeprowadzanych co miesiąc debatach plenarnych oraz wydawanych rezolucjach w sprawie naruszeń praw człowieka, demokracji i praworządności;
11. wyraża głębokie zaniepokojenie świadomym i systematycznym niszczeniem i łupieniem wartościowych stanowisk archeologicznych stanowiących część światowego dziedzictwa, mającym na celu destabilizację populacji i podważenie jej kulturowej tożsamości przez grupy terrorystyczne i grupy bojowników, które finansują akty przemocy ze środków pochodzących z nielegalnego handlu skradzionymi dziełami sztuki; wzywa zatem Komisję, by we współpracy z ONZ i UNESCO zwalczała nielegalny handel wartościowymi dziełami sztuki pochodzącymi z terenów ogarniętych wojną oraz opracowały inicjatywy mające na celu ochronę dziedzictwa kulturowego na takich terenach; wzywa Komisję, by uznała świadome niszczenie wspólnego dziedzictwa ludzkości za zbrodnię przeciwko ludzkości oraz podjęła odpowiednie kroki prawne;

Instrumenty polityki UE na rzecz propagowania praw człowieka i demokracji na całym świecie

Roczne sprawozdanie UE na temat praw człowieka i demokracji na świecie

12. wyraża zadowolenie z przyjęcia rocznego sprawozdania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji w 2014 r.; uważa, że roczne sprawozdanie jest nieodzownym narzędziem służącym kontroli, komunikacji i debacie na temat polityki UE w dziedzinie praw człowieka, demokracji i praworządności na świecie; wzywa ESDZ i Komisję, by zapewniły kompleksowe działania następcze w związku z kwestiami poruszonymi w rocznym sprawozdaniu, w tym również konkretne propozycje mające na celu rozwiązanie tych problemów, a także większą spójność poszczególnych sprawozdań dotyczących zewnętrznej polityki UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji;
13. ponawia swoje zaproszenie skierowane do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel do udziału w debacie z posłami do Parlamentu Europejskiego podczas dwóch posiedzeń plenarnych w roku, z których jedno byłoby organizowane w czasie przedstawiania rocznego sprawozdania UE, a drugie – w odpowiedzi na sprawozdanie Parlamentu; podkreśla, że pisemne odpowiedzi Komisji i ESDZ na rezolucję Parlamentu w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji odgrywają istotną rolę w stosunkach międzyinstytucjonalnych, ponieważ umożliwiają podejmowanie systematycznych i pogłębionych działań następczych dotyczących wszystkich kwestii poruszonych przez Parlament;
14. wyraża uznanie dla ESDZ i Komisji w związku z przedstawieniem przez nie wyczerpujących sprawozdań dotyczących działań podjętych przez UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji w 2014 r.; uważa jednak, że można poprawić obecny format rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji, proponując lepszy przegląd konkretnego wpływu działań UE na prawa człowieka i demokrację w państwach trzecich oraz postępów osiągniętych w tej dziedzinie, a także format bardziej przyjazny dla czytelnika; ponadto wzywa do informowania o działaniach podjętych w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu dotyczące przypadków naruszenia praw człowieka, demokracji i praworządności;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

15. zaleca w związku z tym, aby ESDZ przyjęła bardziej analityczne podejście podczas sporządzania projektu rocznego sprawozdania, jednocześnie kontynuując składanie sprawozdań na temat wdrażania strategicznych ram i planu działania UE; uważa, że w rocznym sprawozdaniu nie należy wyłącznie podkreślać osiągnięć UE i najlepszych praktyk w tej dziedzinie, ale powinno się także wskazać, jakie wyzwania i ograniczenia UE napotyka podczas swoich wysiłków na rzecz propagowania praw człowieka i demokracji w krajach trzecich oraz jakie wnioski można wyciągnąć w celu podjęcia konkretnych działań w kolejnych latach;

16. podtrzymuje swoje stanowisko, że sprawozdania krajowe przedstawiane w rocznym sprawozdaniu powinny być mniej opisowe i statyczne, a w zamian powinny w większym stopniu uwzględniać wdrażanie strategii krajowych w dziedzinie praw człowieka oraz zawierać całościowy przegląd wpływu działań UE na sytuację w poszczególnych krajach;

Ramy strategiczne i (nowy) plan działania UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji

17. ponownie wyraża swój pogląd, że przyjęcie ram strategicznych UE i pierwszego planu działania w dziedzinie praw człowieka i demokracji w 2012 r. stanowiło dla UE ważny krok na rzecz włączenia kwestii praw człowieka i demokracji bez żadnych wyjątków w stosunki zewnętrzne Unii z resztą świata;

18. z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia przez Radę w lipcu 2015 r. nowego Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019; wyraża uznanie dla ESDZ w związku z przeprowadzonymi przez nią konsultacjami z Komisją, Parlamentem, państwami członkowskimi, społeczeństwem obywatelskim oraz organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi podczas dokonywania oceny pierwszego planu działania i sporządzania nowego;

19. z zadowoleniem przyjmuje odnowione zobowiązanie UE do propagowania i ochrony praw człowieka oraz wspierania demokracji na całym świecie; odnotowuje, że plan działania ma na celu umożliwienie UE przyjęcia bardziej ukierunkowanego, systematycznego i skoordynowanego podejścia w dziedzinie praw człowieka i demokracji, a także zwiększenie wpływu unijnej polityki i jej narzędzi w poszczególnych krajach; popiera w tym kontekście priorytetowe traktowanie pięciu strategicznych obszarów działania;

20. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, ESDZ, Komisję, Radę i państwa członkowskie do zapewnienia skutecznego i spójnego wdrożenia nowego planu działania; zwraca w szczególności uwagę na znaczenie zwiększenia skuteczności i maksymalizacji lokalnego oddziaływania narzędzi wykorzystywanych przez UE do wspierania poszanowania praw człowieka i demokracji na świecie; podkreśla konieczność zapewnienia szybkiej i odpowiedniej reakcji na naruszenia praw człowieka; ponownie podkreśla znaczenie zintensyfikowania wysiłków mających prowadzić do uwzględniania kwestii praw człowieka i demokracji we wszystkich działaniach zewnętrznych UE, w tym na wysokim szczeblu politycznym;

21. podkreśla, że aby zrealizować ambitne cele określone w nowym planie działania, UE musi wygospodarować wystarczające zasoby i zapewnić zaplecze wiedzy fachowej zarówno pod względem zasobów kadrowych w delegaturach i siedzibach głównych, jak i pod względem środków finansowych dostępnych na potrzeby projektów;

22. ponawia swoje stanowisko, że potrzebne są trwałe porozumienie i większa koordynacja między państwami członkowskimi i instytucjami UE w celu spójnego i konsekwentnego posuwania naprzód agendy w dziedzinie praw człowieka i demokracji; przypomina, że plan działania dotyczy zarówno UE, jak i państw członkowskich; w związku z tym zdecydowanie podkreśla, że państwa członkowskie powinny bez wyjątku wziąć na siebie większą odpowiedzialność za wdrażanie planu działania i ram strategicznych UE oraz wykorzystywać je jako swój własny program działań na rzecz wspierania praw człowieka i demokracji w stosunkach dwu- i wielostronnych; z zadowoleniem odnotowuje planowaną okresową ocenę nowego planu działania oraz podkreśla znaczenie szeroko zakrojonych konsultacji mających na celu systematyczne przedstawianie wyników uzyskanych w procesie uwzględniania praw człowieka we wszystkich obszarach polityki UE;

23. wzywa w związku z tym Radę do Spraw Zagranicznych do regularnego podnoszenia w dyskusji tematów dotyczących demokracji i praw człowieka; ponawia swój apel skierowany do Rady do Spraw Zagranicznych o organizowanie co roku debaty publicznej poświęconej działaniom UE w dziedzinie praw człowieka i demokracji;

24. wyraża uznanie dla ESDZ i Komisji w związku z przedłożonymi przez nie sprawozdaniami dotyczącymi wdrożenia pierwszego planu działania oraz oczekuje, że taka sprawozdawczość będzie kontynuowana w ramach nowego planu działania; przypomina ponadto swoją determinację, aby brać bezpośredni udział we wdrażaniu nowego planu działania i w związanych z tym konsultacjach;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

25. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do opracowania we współpracy z pozostałymi komisarzami projektu programu, który będzie uwzględniał problematykę praw człowieka w ramach rozmaitych działań UE, zwłaszcza w obszarach dotyczących rozwoju, migracji, środowiska naturalnego, zatrudnienia, ochrony danych w internecie, handlu, inwestycji, technologii i przedsiębiorczości;

Przegląd innych instrumentów polityki UE

Mandat Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Praw Człowieka

26. przypomina znaczenie mandatu specjalnego przedstawiciela UE (SPUE) ds. praw człowieka w zwiększaniu widoczności i skuteczności UE w zakresie ochrony i wspierania praw człowieka i zasad demokratycznych na całym świecie; wyraża uznanie dla obecnie sprawującego tę funkcję w związku z jego znaczącymi osiągnięciami i udziałem w regularnych wymianach poglądów z Parlamentem i społeczeństwem obywatelskim;

27. z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie mandatu SPUE do lutego 2017 r. oraz ponawia swój apel o przekształcenie tego mandatu w mandat stały; w związku z tym wzywa do rewizji tego mandatu, aby przyznać SPUE uprawnienia do inicjatywy własnej, zapewnić odpowiedni personel i zasoby finansowe oraz umożliwić publiczne wypowiedanie się, zdawanie sprawozdań z wizyt w krajach trzecich oraz przedstawianie stanowiska UE w kwestiach związanych z prawami człowieka, tak aby wzmocnić rolę SPUE, zwiększając jego widoczność i skuteczność;

28. ponawia swój apel do Rady o uwzględnienie w mandacie specjalnych przedstawicieli UE w poszczególnych regionach geograficznych wymogu ściślejszej współpracy ze SPUE ds. praw człowieka;

Krajowe strategie w dziedzinie praw człowieka i rola delegatur UE

29. odnotowuje, że w wyniku zgodnych działań delegatur UE, unijnych instytucji i państw członkowskich 132 krajowe strategie w dziedzinie praw człowieka otrzymały poparcie Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa; ponawia swoje poparcie dla celu wspomnianych strategii, którym jest dopasowanie działań UE w każdym kraju do jego szczególnej sytuacji i potrzeb; wskazuje na konieczność bieżącej oceny krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka i ich dostosowywania, o ile zachodzi taka potrzeba; apeluje o dalsze usprawnienie współpracy, komunikacji i wymiany informacji między delegaturami UE, ambasadami państw członkowskich i instytucjami UE w zakresie opracowywania i wdrażania krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka;

30. ponawia swój apel, aby posłowie do Parlamentu Europejskiego mieli wgląd w treść wspomnianych strategii w odpowiednim formacie, tak aby mogli wykonywać swoje obowiązki w prawidłowy i przejrzysty sposób; zaleca, aby ESDZ i Komisja ogłaszały cel każdej strategii, aby zwiększyć przejrzystość krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka; nalega, aby ESDZ uwzględniała jasne i mierzalne wskaźniki postępu w odniesieniu do każdej ze strategii;

31. zdecydowanie podkreśla znaczenie uwzględniania krajowych strategii w dziedzinie praw człowieka na wszystkich szczeblach kształtowania polityki w stosunku do poszczególnych państw trzecich, w tym podczas przygotowywania dialogów politycznych wysokiego szczebla, dialogów dotyczących praw człowieka, krajowych dokumentów strategicznych i rocznych programów działania;

32. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczenie przez wszystkie delegatury oraz misje z zakresu wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) krajowych punktów centralnych dotyczących praw człowieka lub problematyki płci; zauważa jednak, że ogólnodostępne w internecie informacje na ten temat są w wielu przypadkach nieaktualne, i wzywa w związku z tym do ich szybkiego uaktualnienia;

33. przypomina wystosowane do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel oraz do ESDZ zalecenie, aby opracować jasne wytyczne operacyjne dotyczące roli krajowych punktów centralnych w delegaturach w celu umożliwienia im działania w charakterze rzeczywistych organów doradczych ds. praw człowieka oraz zapewnienia skuteczności prowadzonych przez nie działań, przy jednoczesnej spójności i otwartości, tak aby zoptymalizować pracę delegatur; uważa, że działalność krajowych punktów centralnych ds. praw człowieka powinna być również wspierana przez personel dyplomatyczny państw członkowskich; jest zdania, że działalność krajowych punktów centralnych ds. praw człowieka powinna być całkowicie niezależna i wolna od ingerencji politycznej i nękania przez krajowe organy państw trzecich, zwłaszcza w ich kontaktach z obrońcami praw człowieka i społeczeństwem obywatelskim;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Dialog i konsultacje dotyczące praw człowieka

34. uznaje, że dialogi dotyczące praw człowieka prowadzone z państwami trzecimi mogą być skutecznym narzędziem dwustronnego zaangażowania i współpracy w zakresie propagowania i ochrony praw człowieka, o ile nie stanowią one celu same w sobie, ale są sposobem uzyskania konkretnych zobowiązań i wyników od drugiej strony; z zadowoleniem przyjmuje zatem i zachęca do inicjowania dialogów dotyczących praw człowieka z coraz większą liczbą krajów, takich jak Mjanma/Birma; w tym kontekście z zadowoleniem odnotowuje na przykład szóstą rundę dialogu dotyczącego praw człowieka między UE a Mołdawią;

35. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel oraz ESDZ do prowadzenia dialogów na temat praw człowieka i związanych z nimi seminariów dla społeczeństwa obywatelskiego przy zastosowaniu jasnego i ukierunkowanego na wyniki podejścia zgodnego z krajowymi strategiami w dziedzinie praw człowieka; wzywa ESDZ do systematycznego uwzględniania dialogu przygotowawczego z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, który to dialog powinien automatycznie stanowić wkład na rzecz dialogu właściwego; ponadto nalega, aby wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, SPUE ds. praw człowieka i ESDZ systematycznie nagłaścili w odpowiedzialny i przejrzysty sposób podczas dialogów dotyczących praw człowieka poszczególne przypadki obrońców praw człowieka zagrożonych karą więzienia lub przebywających w więzieniu, więźniów politycznych oraz naruszeń praw człowieka; uważa za niezbędne, by ESDZ systematycznie dopilnowywała wywiązywania się ze wszystkich zobowiązań powziętych podczas każdego z dialogów dotyczących praw człowieka;

36. ponawia swój apel do ESDZ o opracowanie kompleksowego mechanizmu monitorowania i dokonywania przeglądu funkcjonowania dialogów dotyczących praw człowieka – we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i organizacjami praw człowieka – w celu zwiększenia ich oddziaływania; uważa, że jeśli takie dialogi będą stale kończyć się fiaskiem, należy wyciągnąć polityczne konsekwencje i wykorzystać alternatywne narzędzia służące wspieraniu poprawy sytuacji w dziedzinie praw człowieka w danym kraju; odnotowuje w tym kontekście, że dialog dotyczący praw człowieka z Rosją został zawieszony w 2014 r, a także zauważa brak rezultatów dialogu dotyczącego praw człowieka z Chinami i Białorusią; wzywa w związku z tym ESDZ do dogłębnego przemyślenia swojej strategii dotyczącej praw człowieka stosowanej względem Rosji i Chin;

37. wzywa UE i jej delegatury do zintensyfikowania – wraz ze społeczeństwem obywatelskim – dialogu politycznego z rządami dopuszczającymi się łamania praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności, a także utrzymuje, że dialog polityczny między UE i państwami trzecimi na temat praw człowieka musi obejmować szerszą i kompleksową definicję niedyskryminacji, m.in. w odniesieniu do osób LGBTI, a także ze względu na religię lub wyznanie, płeć, pochodzenie rasowe lub etniczne, wiek, niepełnosprawność i orientację seksualną; podkreśla, że zwłaszcza w krajach o niewielkich osiągnięciach w zakresie rozwoju i poszanowania praw człowieka należy utrzymać, a nawet zwiększyć pomoc rozwojową, ale najlepiej gdyby była ona przekazywana za pośrednictwem organizacji społeczeństwa obywatelskiego i lokalnych partnerów pozarządowych oraz regularnie monitorowana, zaś rządy muszą zobowiązać się do poprawienia sytuacji w zakresie praw człowieka na miejscu;

38. uznaje znaczenie dodatkowych środków wymierzonych w konkretne osoby (ukierunkowane sankcje, takie jak zamrażanie aktywów lub zakazy podróży) w przypadku uporczywego niepowodzenia dialogów z reżimami autorytarnymi;

Wytuczne UE w sprawie praw człowieka

39. z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia przez Radę w maju 2014 r. wytycznych UE w sprawie praw człowieka dotyczących wolności wypowiedzi w internecie i poza nim; przypomina jednak swoje skierowane do ESDZ wezwanie dotyczące wyjaśnienia procesu selekcji tematów zawartych w wytycznych UE oraz przeprowadzenia w tym względzie konsultacji także z Parlamentem i społeczeństwem obywatelskim przed wyborem tematów;

40. ponawia swój apel do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel oraz ESDZ o skuteczne i konsekwentne wdrożenie wytycznych UE w sprawie międzynarodowego prawa humanitarne⁽¹⁾, w tym w związku z konfliktami i kryzysami humanitarnymi, do których doszło w krajach takich jak Syria, Irak, Libia i Ukraina; zaleca w tym kontekście, aby ESDZ wspierała organizacje społeczeństwa obywatelskiego, które propagują przestrzeganie przepisów międzynarodowego prawa humanitarne przez podmioty państwowe i niepaństwowe; apeluje ponadto, aby UE aktywnie wykorzystywała wszystkie dostępne jej instrumenty w celu zwiększenia zgodności działań podmiotów państwowych i niepaństwowych z międzynarodowym prawem humanitarnym; wzywa UE i państwa członkowskie, aby przyłączyły się do inicjatywy na rzecz zapewnienia zgodności z międzynarodowym prawem humanitarnym, prowadzonej przez Szwajcarię/ Międzynarodowy Komitet Czerwonego Krzyża;

⁽¹⁾ https://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/hr/news53.pdf

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

41. zdecydowanie podkreśla znaczenie systematycznej oceny wdrażania unijnych wytycznych UE w sprawie praw człowieka, w tym wdrażania wytycznych UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka, poprzez zastosowanie precyzyjnie określonych punktów odniesienia; uważa, że w celu zapewnienia należytego wdrożenia tych wytycznych należy podjąć dalsze działania służące podniesieniu świadomości na temat ich treści wśród personelu ESDZ, delegatur UE i przedstawicielstw państw członkowskich za granicą; ponawia swój apel, aby organizacje społeczeństwa obywatelskiego i organizacje praw człowieka były bardziej angażowane w wybór, opracowanie, ocenę i przegląd tych wytycznych;

Prawa człowieka i demokracja w polityce zewnętrznej UE i jej instrumentach

42. przypomina, że UE zobowiązała się, by prawa człowieka i demokracja leżały u podstaw jej stosunków z krajami trzecimi; podkreśla w związku z tym, że propagowanie praw człowieka i zasad demokracji musi być wspierane przez wszystkie strategie polityczne UE oraz odpowiednie instrumenty finansowe posiadające wymiar zewnętrzny, takie jak polityka rozszerzenia i sąsiedztwa, wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony, a także polityka w dziedzinie rozwoju, handlu, migracji oraz wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych; w tym kontekście zwraca uwagę na niedawne wysiłki UE na rzecz uwzględnienia naruszeń praw człowieka w unijnym systemie wczesnego ostrzegania związanym z zapobieganiem kryzysom;

43. podkreśla traktatowe zobowiązanie UE do dopilnowania, aby wszystkie jej zewnętrzne strategie polityczne i działania były opracowywane i realizowane w sposób integrujący i wspierający prawa człowieka oraz praworządność;

44. uznaje zewnętrzne instrumenty finansowe UE za ważne narzędzie promowania i obrony wartości demokracji i praw człowieka za granicą; ponownie apeluje o zwiększenie spójności różnych instrumentów tematycznych i geograficznych;

45. odnotowuje wysiłki Komisji zmierzające do wywiązania się z jej zobowiązania do uwzględniania przepisów w dziedzinie praw człowieka w ocenach skutków dotyczących wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych, środków wykonawczych i porozumień handlowych; wzywa Komisję do podniesienia jakości i kompleksowości ocen skutków oraz działań podejmowanych w ich następstwie, tak aby zapewnić systematyczne uwzględnianie kwestii związanych z prawami człowieka; podkreśla rolę, jaką może w tym procesie odegrać społeczeństwo obywatelskie;

Polityka rozszerzenia i sąsiedztwa

46. przypomina, że unijna polityka rozszerzenia jest jednym z najskuteczniejszych narzędzi służących wzmocnieniu poszanowania praw człowieka i zasad demokracji; zauważa, że proces rozszerzenia będzie kontynuowany, mimo że do roku 2019 nie może nastąpić żadne rozszerzenie z powodu stanu negocjacji i sytuacji w zainteresowanych krajach, oraz z zadowoleniem przyjmuje zastosowanie nowego podejścia w negocjacjach akcesyjnych do rozdziałów obejmujących sądownictwo i prawa podstawowe, a także takie dziedziny jak sprawiedliwość, wolność i bezpieczeństwo, które to podejście uwzględni czas niezbędny do należytego wdrożenia stosownych reform;

47. wyraża zaniepokojenie pogorszeniem się sytuacji w odniesieniu do wolności słowa i mediów w niektórych państwach objętych procesem rozszerzenia i w szeregu krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa; podkreśla pilną potrzebę wzmocnienia niezależności i przejrzystości własności mediów w tych krajach oraz rozwiązania problemu związanego z wywieraniem politycznej i ekonomicznej presji na dziennikarzy, co często prowadzi do cenzury i autocenzury; wzywa Komisję do dalszego monitorowania i priorytetowego traktowania poszanowania wolności słowa i mediów w procesie negocjacji akcesyjnych;

48. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że należyte wdrażanie ram prawnych dotyczących ochrony mniejszości nadal pozostaje wyzwaniem, o czym jest mowa w opracowanej przez Komisję strategii rozszerzenia na lata 2014–2015⁽¹⁾; wzywa kraje objęte procesem rozszerzenia do zintensyfikowania wysiłków na rzecz ukształtowania kultury akceptacji mniejszości poprzez lepsze włączanie ich przedstawicieli w procesy decyzyjne i system kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci romskich; wzywa UE, aby bacznie obserwowała w procesie rozszerzenia wdrażanie przepisów chroniących prawa człowieka, w tym prawa osób należących do mniejszości, oraz zwalczanie wszelkich form dyskryminacji, w tym przestępstw popełnianych z nienawiści z powodu orientacji seksualnej;

49. z zaniepokojeniem zauważa obniżenie się poziomu demokratycznej kultury politycznej w niektórych krajach kandydujących i krajach będących potencjalnymi kandydatami do członkostwa oraz w szeregu krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa; przypomina, że dobre sprawowanie rządów, poszanowanie rządów prawa, wolność opinii oraz prawa człowieka, dialog polityczny, osiągnięcie kompromisu i uczestnictwo wszystkich zainteresowanych stron w procesie decyzyjnym są centralnym elementem ustrojów demokratycznych; odnotowuje z równym zaniepokojeniem niewielki postęp poczyniony przez kraje objęte procesem rozszerzenia w zakresie zwiększenia niezawisłości sądownictwa i zwalczania korupcji; przyłącza się do apelu Komisji, by kraje objęte procesem rozszerzenia stworzyły rzetelny rejestr śledztw, postępowań karnych i prawomocnych wyroków;

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/enlargement/pdf/key_documents/2014/20141008-strategy-paper_pl.pdf

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

50. przypomina w kontekście trwającego przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa, że TUE stanowi, iż UE ma rozwijać z państwami z nią sąsiadującymi szczególne stosunki oparte na wartościach UE, które obejmują poszanowanie praw człowieka i demokracji⁽¹⁾; ponadto przypomina, że w następstwie arabskiej wiosny z 2011 r. UE zdefiniowała na nowo swoją politykę sąsiedztwa w oparciu o zasadę „więcej za więcej”, mając na celu wzmocnienie demokratycznych instytucji i propagowanie praw człowieka; podkreśla fakt, że znaczące wyzwania, przed którymi stanęły kraje sąsiadujące z UE w ostatnich kilku latach – na przykład rozprzestrzenianie się niestabilności i konfliktu na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej oraz wykorzystywanie tych sytuacji przez grupy ekstremistów i dżihadystów, a także ludzkie cierpienie spowodowane działaniami Rosji – bardzo niekorzystnie wpłynęły na poszanowanie praw człowieka i zasad demokracji;

51. wyraża w związku z tym przekonanie, że najważniejszym elementem zaktualizowanej europejskiej polityki sąsiedztwa powinno nadal być propagowanie praw człowieka i zasad demokracji; powtarza, że propagowanie praw człowieka i demokracji leży jednocześnie w interesie zarówno krajów partnerskich, jak i UE;

52. podkreśla, że UE powinna nadal aktywnie wspierać demokratyczne i skuteczne instytucje działające w dziedzinie praw człowieka, społeczeństwo obywatelskie oraz wolne media w krajach sąsiadujących; z zadowoleniem odnotowuje w tym kontekście stałe znaczące wsparcie w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka oraz Instrumentu na rzecz Społeczeństwa Obywatelskiego Krajów Sąsiedztwa; z zadowoleniem odnotowuje również konsekwentne i skuteczne zaangażowanie Europejskiego Funduszu na rzecz Demokracji we wschodnim i południowym sąsiedztwie mające na celu wspieranie demokracji i poszanowania podstawowych praw i wolności, o którym wspomniano w pierwszym sprawozdaniu z oceny tego funduszu⁽²⁾; zdecydowanie zachęca UE i państwa członkowskie, aby w dalszym ciągu oferowały silne zachęty i fachową wiedzę zdobytą podczas ich własnych procesów przemian, aby wspierać procesy reform demokratycznych w sąsiedztwie UE;

53. wyraża przekonanie, że absolutnie niezbędne jest zakończenie rosyjskiej agresji na Ukrainie oraz zapewnienie stabilności i poszanowania praw człowieka;

Handel w służbie praw człowieka

54. ponownie wyraża swoje poparcie dla systematycznego zamieszczania klauzul praw człowieka we wszystkich międzynarodowych porozumieniach między UE i państwami trzecimi, przy uwzględnieniu między innymi europejskiego dialogu społecznego i norm pracy MOP; wzywa Komisję, by skutecznie i systematycznie monitorowała i oceniała wdrażanie klauzul praw człowieka oraz by regularnie zdawała Parlamentowi sprawozdanie z przestrzegania praw człowieka w krajach partnerskich; przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Rada bardziej systematycznie stosuje środki ograniczające wobec państw trzecich, które celowo naruszają prawa człowieka; w związku z tym zaleca, aby w przypadku stwierdzenia rażącego naruszenia praw człowieka w kraju trzecim, z którym zawarta została umowa, UE podejmowała konkretne działania, stosując odpowiednie środki przewidziane w klauzulach praw człowieka;

55. z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie w dniu 1 stycznia 2014 r. nowego rozporządzenia (UE) nr 978/2012 w sprawie ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP); z zadowoleniem odnotowuje fakt, że 14 państwom przyznano do końca 2014 r. preferencyjne rozwiązania w ramach GSP Plus, oraz przypomina, że państwa mają obowiązek utrzymać ratyfikację 27 podstawowych konwencji międzynarodowych, a także monitorować ich skuteczne wdrożenie, zgodnie z kryteriami przewidzianymi na mocy tych konwencji i przez UE; oczekuje, że Komisja do końca 2015 r. oceni te kwestie w rzetelny i przejrzysty sposób oraz złoży Parlamentowi i Radzie sprawozdanie dotyczące statusu ratyfikacji i skutecznego wdrożenia tych konwencji przez beneficjentów korzystających z preferencyjnych rozwiązań w ramach GSP Plus; ponownie zaleca, by dodać statut rzymski do kolejnej listy konwencji;

Biznes a prawa człowieka

56. jest zdania, że handel i prawa człowieka mogą iść w parze, a środowisko biznesu odgrywa istotną rolę w promowaniu praw człowieka i demokracji; jest zdania, że wspieranie praw człowieka powinno opierać się na współpracy między rządem i sektorem prywatnym; w związku z tym ponownie stwierdza, że przedsiębiorstwa europejskie powinny podejmować odpowiednie środki w celu zapewnienia, by prowadzona przez nie w państwach trzecich działalność odbywała się z poszanowaniem standardów praw człowieka; ponadto przypomina, że UE powinna propagować społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw, a europejskie przedsiębiorstwa powinny odgrywać wiodącą rolę w promowaniu

⁽¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2014:077:0027:0043:PL:PDF>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0274.

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

międzynarodowych norm dotyczących działalności gospodarczej i praw człowieka; wzywa także UE, by odegrała aktywną rolę podczas 12. sesji grupy roboczej ONZ ds. praw człowieka i transnarodowych korporacji i innych przedsiębiorstw, a także wspierała starania o dostosowanie swoich strategii politycznych do wytycznych OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych; zaleca, by UE i państwa członkowskie zaangażowały się w debatę na temat prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu dotyczącego biznesu i praw człowieka w ramach systemu ONZ;

57. uważa w związku z powyższym, że ESDZ powinna domagać się, aby delegatury UE nawiązywały kontakt z unijnymi przedsiębiorstwami działającymi w państwach trzecich w celu zapewnienia poszanowania praw człowieka w działaniach związanych z prowadzonym przez nich biznesem; przypomina ponadto swój apel, aby delegatury UE uwzględniały przestrzeganie praw człowieka w działalności gospodarczej jako priorytet podczas lokalnych zaproszeń do składania wniosków w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR), oraz aby delegatury UE podejmowały wszelkie konieczne działania w celu ochrony obrońców praw człowieka zgodnie z wytycznymi UE w sprawie obrońców praw człowieka;

58. ponownie zwraca się do Komisji, żeby do końca 2015 r. złożyła sprawozdanie w sprawie realizacji wytycznych ONZ w sprawie biznesu i praw człowieka ⁽¹⁾ przez państwa członkowskie UE;

59. apeluje, aby UE podjęła zdecydowane działania w celu rozwiązania problemu zawłaszczania ziemi, takie jak promowanie odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających temu problemowi w odnośnych państwach oraz wśród unijnych i europejskich przedsiębiorstw obecnych w tych państwach;

60. wzywa UE do opracowania projektu pilotażowego dotyczącego niepodzielności praw człowieka, kwestii związanych z ziemią (zawłaszczanie ziemi i przymusowe przesiedlanie) oraz spójności strategii politycznych UE w tym zakresie; apeluje do UE o przedstawienie sprawozdania na temat rozważenia przystąpienia do protokołu fakultatywnego do Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych zgodnie ze zobowiązaniem zawartym w planie działania UE na rzecz praw człowieka i demokracji na lata 2015–2019;

Prawa człowieka a rozwój

61. uważa, że współpraca na rzecz rozwoju powinna iść w parze z propagowaniem praw człowieka i zasad demokracji; przypomina w tym kontekście, że zdaniem ONZ w przypadku braku podejścia opartego na prawach człowieka niemożliwa jest pełna realizacja celów rozwoju; przypomina także, że UE zobowiązała się do wspierania krajów partnerskich, uwzględniając ich sytuację rozwojową i poczynione przez nie postępy w dziedzinie praw człowieka i demokracji; zachęca do uwzględnienia jasno określonych ram wyników we wszystkich instrumentach, aby zapewnić włączenie marginalizowanych i szczególnie wrażliwych grup oraz włączyć do głównego nurtu podejście oparte na prawach człowieka;

62. z zadowoleniem odnosi się do opublikowanego w kwietniu 2014 r. i z uznaniem przyjętego przez Radę dokumentu roboczego służb Komisji w sprawie podejścia opartego na prawach, obejmującego wszystkie prawa człowieka, w tym prawa kobiet i dziewcząt, na rzecz unijnej współpracy rozwojowej; zachęca Komisję do monitorowania wdrażania podejścia opartego na prawach oraz do dopilnowania, aby prawa człowieka i współpraca na rzecz rozwoju wzajemnie się wzmacniały w terenie; zwraca się do Komisji, by przedstawiła przejrzystą i publiczną ocenę wdrażania unijnego zestawu narzędzi dotyczących podejścia opartego na prawach; wzywa UE, aby wzmocniła swą rolę zdecydowanego promotora praw człowieka na świecie, w sposób efektywny, spójny i rozważny korzystając ze wszystkich dostępnych instrumentów w celu propagowania i ochrony praw człowieka i ich obrońców oraz zapewniając skuteczność naszej polityki w zakresie pomocy rozwojowej, zgodnie z nowym celem zrównoważonego rozwoju nr 16;

63. z zadowoleniem przyjmuje ambitny program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, przyjęty na specjalnym szczycie ONZ w Nowym Jorku, a także wiodącą rolę UE w tym procesie, w szczególności odnośnie do uwzględniania podstawowych wartości UE, takich jak prawa człowieka i dobre rządy; z zadowoleniem odnotowuje, że ten nowy program działania jest wyraźnie oparty na zobowiązaniach dotyczących praw człowieka oraz że jego 17 celów i 169 powiązanych celów ukierunkowanych jest na zapewnienie wszystkim ludziom poszanowania ich praw człowieka; podziela leżącą u podstaw tego dokumentu wizję świata opartego na powszechnym poszanowaniu praw człowieka i godności ludzkiej, praworządności, sprawiedliwości, równości i niedyskryminacji, a także poszanowaniu rasy, pochodzenia etnicznego i różnorodności kulturowej oraz równych możliwościach, pozwalających na pełne urzeczywistnienie ludzkiego potencjału i przyczyniających się do wspólnego dobrobytu; podkreśla, że należy zadbać o to, aby podstawą programu

⁽¹⁾ http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, środków jego monitorowania oraz przyszłej realizacji przez wszystkie zainteresowane strony, w tym społeczeństwo obywatelskie i sektor prywatny, było podejście oparte na prawach człowieka i na równości płci, a także takie cele, jak eliminacja ubóstwa, ograniczanie nierówności i wykluczenia społecznego oraz demokratyzacja gospodarki;

64. podkreśla znaczenie spójności polityki na rzecz rozwoju w realizacji nowego programu działania na rzecz zrównoważonego rozwoju; zwraca uwagę, że podejście oparte na prawach człowieka powinno doprowadzić do głębszego zrozumienia spójności polityki na rzecz rozwoju, ponieważ bez pokonania przeszkód na drodze do urzeczywistnienia praw nie można osiągnąć postępów w dążeniu do zrównoważonego rozwoju i eliminacji ubóstwa;

65. ponownie stwierdza pilną potrzebę zajęcia się problemem ogólnoswiatowego obciążenia chorobami związanymi z ubóstwem i chorobami zaniedbanymi; apeluje o ambitną długoterminową strategię polityczną i plan działania w zakresie ogólnoswiatowego zdrowia, innowacji i dostępu do leków, uwzględniające między innymi inwestycje w badania i rozwój, aby zabezpieczyć prawo do standardu życia zapewniającego zdrowie i dobrobyt każdego człowieka bez dyskryminacji ze względu na rasę, wyznanie, przekonania polityczne, warunki gospodarcze lub społeczne, tożsamość płciową lub orientację seksualną;

66. podkreśla, że plan działania z Addis Abeby oznacza zobowiązanie do zapewnienia powszechnego minimum ochrony socjalnej, powszechnej opieki zdrowotnej i podstawowych usług publicznych dla wszystkich, obejmujących zdrowie i edukację;

67. z zadowoleniem odnotowuje sporządzone przez ESDZ i Komisję oraz poparte przez Radę wytyczne dotyczące zwalczania terroryzmu, mające na celu zapewnienie poszanowania praw człowieka podczas planowania i wdrażania projektów dotyczących pomocy w zwalczaniu terroryzmu w państwach trzecich; wzywa ESDZ i Komisję do zapewnienia skutecznego wdrożenia tego dokumentu, poczynając od jego szerokiego upowszechnienia; przypomina w tym kontekście, że poszanowanie praw i wolności podstawowych jest podstawą skutecznej polityki antyterrorystycznej, w tym stosowania cyfrowych technologii nadzoru; wspiera międzynarodowe wysiłki mające położyć kres naruszeniom praw człowieka, których dopuszcza się ISIS/Daisz;

Prawa ludności tubylczej

68. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie, by wsparły przegląd mandatu mechanizmu eksperckiego w kwestii praw ludów tubylczych zgodnie z dokumentem końcowym Światowej Konferencji w sprawie Ludów Tubylczych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 69/2⁽¹⁾) w celu nadzorowania, oceny i usprawnienia wdrażania Deklaracji praw ludów tubylczych; nalega na państwa członkowskie, aby domagały się, by wszyscy specjaliści eksperci zwracali szczególną uwagę na kwestie dotyczące tubylczych kobiet i dziewcząt oraz regularnie składali Radzie Praw Człowieka ONZ sprawozdania z tych kwestii; wzywa ESDZ i państwa członkowskie, by aktywnie wspierały opracowanie systemowego planu działania na rzecz ludów tubylczych, o co zwróciło się Zgromadzenie Generalne ONZ w rezolucji z września 2014 r., szczególnie w odniesieniu do organizowania regularnych konsultacji z ludami tubylczymi w ramach tego procesu; głęboko ubolewa, że w niektórych regionach Afryki Zachodniej osoby z zaburzeniami psychicznymi są przykuwane łańcuchem do drzew w lasach lub porzucane na ulicach, co stanowi powszechną praktykę akceptowaną przez społeczności lokalne;

Działania UE w dziedzinie migracji i uchodźców

69. wyraża głębokie zaniepokojenie oraz solidarność z dużą liczbą uchodźców i migrantów, którzy z powodu poważnych naruszeń praw człowieka cierpią jako ofiary konfliktów, prześladowań, błędów w sprawowaniu rządów oraz sieci organizujących nielegalną imigrację, handel ludźmi i przemyt ludzi, a także grup ekstremistów i grup przestępczych; wyraża również swoje głębokie ubolewanie w związku z tragiczną śmiercią ludzi próbujących dotrzeć do granic UE;

70. podkreśla pilną potrzebę zajęcia się pierwotnymi przyczynami przepływów migracyjnych, a tym samym skoncentrowania się na wymiarze zewnętrznym kryzysu uchodźczego, w tym poprzez znalezienie trwałego rozwiązania konfliktów w naszym sąsiedztwie, w drodze budowania współpracy i partnerstwa z państwami trzecimi oraz za sprawą unijnej polityki zewnętrznej; podkreśla potrzebę kompleksowego i opartego na prawach człowieka podejścia do migracji oraz wzywa UE do zacieśnienia współpracy z ONZ, w tym również z jej agencjami, a także organizacjami regionalnymi,

⁽¹⁾ <http://wqip2014.org/wp-content/uploads/2013/03/N1446828.pdf>

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

rządami i organizacjami pozarządowymi w celu zajęcia się pierwotnymi przyczynami przepływów migracyjnych oraz poprawy sytuacji w obozach dla uchodźców w pobliżu obszarów ogarniętych konfliktem; ponawia apel do UE o dopilnowanie, aby wszelkie porozumienia dotyczące współpracy w dziedzinie migracji i umowy o readmisji z państwami spoza UE były zgodne z prawem międzynarodowym; przypomina, że globalna strategia w dziedzinie migracji jest ściśle związana z polityką rozwojową i humanitarną, w tym z utworzeniem korytarzy z pomocą humanitarną i wydawaniem wiz humanitarnych, a także z innymi strategiami polityki zewnętrznej; odnotowuje operację wojskową Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (EUNAVFOR MED) przeciwko przemytnikom i handlarzom działającym w tym regionie; podkreśla pilną potrzebę opracowania bardziej zdecydowanych strategii politycznych na szczeblu Unii, aby uwzględnić pilne problemy związane z migrantami i uchodźcami oraz znaleźć skuteczny, sprawiedliwy i zrównoważony mechanizm zapewniający rozłożenie obciążeń między poszczególne państwa członkowskie; zwraca uwagę na środki zaproponowane przez Komisję w dniu 9 września 2015 r. w celu rozwiązania kryzysu uchodźczego, takie jak przewidziany przegląd rozporządzenia dublińskiego;

71. wzywa UE i państwa członkowskie, aby w większym stopniu wspierały walkę z handlem ludźmi za pomocą instrumentów polityki zewnętrznej, zwracając szczególną uwagę na ochronę ofiar, zwłaszcza nieletnich; stoi zdecydowanie na stanowisku, że UE powinna zacieśnić współpracę z państwami trzecimi i innymi istotnymi podmiotami w celu wymiany dobrych praktyk i przyczyniania się do rozbijania międzynarodowych siatek handlarzy; ponownie podkreśla potrzebę wdrożenia przez wszystkie państwa członkowskie dyrektywy UE 2011/36/EU w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar⁽¹⁾ i Strategii UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016⁽²⁾;

72. przypomina, że w roku 2014 17,5 miliona osób zostało zmuszonych do opuszczenia swoich domów w wyniku katastrof spowodowanych przez zagrożenia klimatyczne; przypomina, że te przesiedlenia dotyczą przede wszystkim regionów południowych, które są najbardziej narażone na wpływ zmiany klimatu; podkreśla w związku z tym, że 85 % tych przesiedleń ma miejsce w krajach rozwijających się i są to głównie przesiedlenia wewnętrzne i wewnątrzregionalne; przypomina, że w ramach milenijnych celów rozwoju państwa członkowskie UE zobowiązały się do przeznaczania na pomoc rozwojową 0,7 % PKB;

73. wzywa UE do czynnego udziału w dyskusji nad terminem „uchodźca klimatyczny”, w tym nad jego możliwą definicją prawną w prawie międzynarodowym lub w wiążącej umowie międzynarodowej;

74. ponawia apel o zajęcie przez UE wspólnego stanowiska dotyczącego wykorzystywania uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, szanującego prawa człowieka i międzynarodowe prawo humanitarne oraz podejmującego takie kwestie jak ramy prawne, proporcjonalność, rozliczalność, ochrona ludności cywilnej i przejrzystość; ponownie wzywa UE do zakazania opracowywania, produkcji i stosowania w pełni autonomicznej broni, która umożliwi przeprowadzanie ataków bez interwencji człowieka; wzywa UE do wyrażenia sprzeciwu wobec pozasądowych egzekucji i do zakazania tej praktyki, a także do podejmowania odpowiednich działań, zgodnie z krajowymi i międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi, w przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, by zakładać, że osoba fizyczna lub prawna podlegająca jej jurysdykcji może być powiązana z bezprawnymi zabójstwami za granicą;

Międzynarodowe wydarzenia kulturalne i sportowe a prawa człowieka

75. jest poważnie zaniepokojony, że część dużych imprez sportowych odbywa się w państwach autorytarnych, w których dochodzi do naruszeń praw człowieka i podstawowych wolności; podkreśla potrzebę prowadzenia społecznych kampanii informacyjnych na temat konieczności przestrzegania praw człowieka w odniesieniu do imprez sportowych, w tym problemu związanego z przymusową prostytucją i handlem ludźmi; wzywa UE i państwa członkowskie do nawiązania współpracy z UNHCR i innymi forami wielostronnymi, a także z krajowymi zrzeszeniami sportowymi, podmiotami korporacyjnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, tak aby zagwarantować pełne przestrzeganie praw człowieka podczas takich wydarzeń, co powinno stanowić jedno z kryteriów przyznawania organizacji dużych międzynarodowych imprez sportowych; w związku z tym zwraca szczególną uwagę na najbliższe mistrzostwa świata w piłce nożnej organizowane przez FIFA w Rosji w 2018 r. i w Katarze w 2022 r. oraz igrzyska olimpijskie w Pekinie w 2022 r.;

⁽¹⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/anti-trafficking/sites/antitrafficking/files/eu_strategy_towards_the_eradication_of_trafficking_in_human_beings_2012-2016_1.pdf

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Działania UE w organizacjach wielostronnych

76. ponownie podkreśla swoje pełne poparcie dla silnego zaangażowania UE na rzecz propagowania praw człowieka i zasad demokracji poprzez współpracę ze strukturami ONZ i jej wyspecjalizowanymi agencjami, a także z Radą Europy, OBWE i OECD, zgodnie z art. 21 i 220 TUE; w związku z tym z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia celów zrównoważonego rozwoju;

77. ponownie podkreśla ponadto znaczenie aktywnego i konsekwentnego angażowania się UE we wszystkie mechanizmy ONZ dotyczące praw człowieka, zwłaszcza w działalność Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz Rady Praw Człowieka; uznaje wysiłki ESDZ, delegatur UE w Nowym Jorku i Genewie oraz państw członkowskich na rzecz zwiększenia spójności działań UE w dziedzinie praw człowieka na szczeblu ONZ; zachęca UE do zwiększenia wysiłków mających służyć dobitnemu przedstawianiu swojego stanowiska, w tym poprzez zintensyfikowanie coraz szerzej stosowanej praktyki inicjatyw międzyregionalnych oraz przyjmowanie roli współwnioskodawcy i lidera podczas prac nad rezolucjami;

78. apeluje o przestrzeganie praw podstawowych ludności Sahary Zachodniej, w tym wolności zrzeszania się, wolności słowa i prawa swobody zgromadzeń; wzywa do uwolnienia wszystkich zachodniosaharyjskich więźniów politycznych; wnioskuje o umożliwienie dostępu do terytoriów Sahary Zachodniej posłom do parlamentu, niezależnym obserwatorom, organizacjom pozarządowym i przedstawicielom prasy; wzywa Narody Zjednoczone do zapewnienia misji MINURSO mandatu w dziedzinie praw człowieka zgodnie ze wszystkimi innymi misjami pokojowymi na całym świecie; popiera uczciwe i trwałe rozstrzygnięcie konfliktu w Saharze Zachodniej w oparciu o prawo ludności zachodniosaharyjskiej do samostanowienia, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Organizacji Narodów Zjednoczonych;

79. przypomina znaczenie podtrzymania zinstytucjonalizowanej praktyki wysłania delegacji parlamentarnej do Zgromadzenia Ogólnego ONZ; z zadowoleniem przyjmuje powrót do tej praktyki w 2015 r. podczas 28. sesji Rady Praw Człowieka;

80. podkreśla, że w celu zwiększenia wiarygodności i legitymacji Rady Praw Człowieka wszyscy jej członkowie muszą utrzymywać najwyższe standardy z zakresu praw człowieka i wypełniać swoje zobowiązania w tej dziedzinie; uważa, że należy wspierać, rozwijać i utrzymywać prawa człowieka na wszystkich forach międzynarodowych; wzywa Komisję do przedłożenia publicznego sprawozdania z czynności i działań podejmowanych przez nią w celu dalszego realizowania agendy w dziedzinie praw człowieka oraz zwiększenia rozliczalności i odpowiedzialności w zakresie praw człowieka organizacji międzynarodowych, takich jak WTO i Bank Światowy (BIRD, MKF, MIGA);

81. potwierdza swoje zdecydowane zobowiązanie do położenia kresu bezkarności w odniesieniu do najpoważniejszych zbrodni budzących obawy społeczności międzynarodowej oraz do zapewnienia sprawiedliwości ofiarom zbrodni wojennych, zbrodni przeciwko ludzkości i ludobójstwa, a także ponownie podkreśla swoje silne wsparcie dla Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK); uważa za godny ubolewania fakt, że w 2014 r. żadne państwo nie ratyfikowało statutu rzymskiego; podkreśla kwestię odpowiedzialności za położenie kresu bezkarności i ściganie sprawców zbrodni ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości i zbrodni wojennych, w tym zbrodni związanych z przemocą na tle seksualnym; wyraża poważne zaniepokojenie faktem, że nadal nie wykonano kilku nakazów aresztowania; zwraca się do UE, by w dalszym ciągu zdecydowanie wspierała – na szczeblu dyplomatycznym i politycznym – pogłębianie i rozszerzanie stosunków między MTK i ONZ, w szczególności w Radzie Bezpieczeństwa ONZ, a także w jej stosunkach dwustronnych i na wszelkich innych forach; wzywa UE, w tym jej delegatury, a także państwa członkowskie do zintensyfikowania wysiłków na rzecz propagowania powszechności statutu rzymskiego oraz jego ratyfikacji i skutecznego wdrożenia; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia MTK niezbędnych zasobów oraz do zwiększenia wsparcia dla systemu międzynarodowego sądownictwa karnego, między innymi przez wsparcie finansowe dla podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, przykładowo ze środków Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka (EIDHR); apeluje o wdrożenie opracowanego w 2013 r. unijnego zestawu narzędzi w zakresie komplementarności między międzynarodowym i krajowym wymiarem sprawiedliwości;

82. wzywa UE i państwa członkowskie do aktywnego wspierania MTK i podkreślania konieczności wykonywania jego orzeczeń we wszystkich rodzajach dialogów z krajami trzecimi;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Zwiększanie poszanowania praw człowieka na świecie*Wolność myśli, sumienia i religii lub przekonań*

83. przypomina, że wolność myśli, sumienia, wyznania i przekonań jest podstawowym prawem człowieka uznanym w Powszechnej deklaracji praw człowieka oraz gwarantowanym przez art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych ONZ; przypomina również, że wolność ta jest powiązana z innymi prawami człowieka i podstawowymi wolnościami, obejmującymi prawo do wiary lub niewiary, wolność praktykowania przekonań teistycznych, nieistycznych lub ateistycznych oraz prawo do przyjęcia, zmiany i porzucenia lub powrotu do wybranych przez siebie przekonań; wyraża zaniepokojenie faktem, że niektóre państwa nadal nie przestrzegają standardów ONZ i stosują represje państwowe, które mogą obejmować kary cielesne, kary więzienia, niewspółmierne kary finansowe, a nawet karę śmierci, co stanowi pogwałcenie wolności religii lub przekonań; wyraża zaniepokojenie nasileniem prześladowań mniejszości religijnych i wyznaniowych, w tym wspólnot chrześcijańskich, a także bezprawnym niszczeniem miejsc ich gromadzenia;

84. wzywa UE i państwa członkowskie do zintensyfikowania wysiłków na rzecz wyeliminowania wszelkich form dyskryminacji religijnej oraz propagowania dialogu międzywyznaniowego podczas angażowania się we współpracę z krajami trzecimi; domaga się podjęcia konkretnych działań w celu ochrony mniejszości religijnych, osób niewierzących, apostatów i ateistów, będących ofiarą przepisów dotyczących bluźnierstwa, oraz wzywa UE i państwa członkowskie do zaangażowania na rzecz zniesienia takich przepisów; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do promowania prawa do wolności religii lub przekonań na forach międzynarodowych, w tym przez wspieranie mandatu Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Wolności Religii lub Przekonań; w pełni popiera stosowaną przez UE praktykę przejmowania wiodącej roli w Radzie Praw Człowieka i na Zgromadzeniu Ogólnym ONZ podczas rozmów na ten temat; domaga się podjęcia konkretnych działań i środków służących skutecznemu wdrożeniu oraz ulepszeniu wytycznych UE w sprawie propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań; uważa, że należy podjąć działania na forach międzynarodowych i regionalnych przez prowadzenie otwartego, przejrzystego i systematycznego dialogu ze stowarzyszeniami i wspólnotami religijnymi, zgodnie z art. 17 TFUE, w tym również za pośrednictwem delegatur UE; ponadto zwraca uwagę na potrzebę zapewnienia systematycznych i spójnych szkoleń dla pracowników UE w głównych siedzibach i w delegaturach;

Działania UE przeciw karze śmierci

85. z zadowoleniem przyjmuje wspólną deklarację wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel oraz Sekretarza Generalnego Rady Europy⁽¹⁾ z października 2014 r., w której na nowo potwierdzili oni swój zdecydowany i całkowity sprzeciw wobec kary śmierci we wszystkich przypadkach i bez względu na okoliczności; podtrzymuje swoje stanowisko, że zniesienie kary śmierci na całym świecie powinno być jednym z najważniejszych celów UE w dziedzinie praw człowieka; zauważa, że wsparcie dla krajów trzecich we wdrażaniu polityki antynarkotykowej powinno mieć na celu zniesienie kary śmierci za przestępstwa związane z narkotykami; domaga się, aby w kontekście VI Światowego Kongresu przeciwko Karze Śmierci, który ma się odbyć w czerwcu 2016 r. w Oslo (Norwegia), UE oraz państwa członkowskie jednoznacznie opowiedziały się przeciwko karze śmierci, podjęły silniejsze zobowiązania na rzecz zniesienia kary śmierci oraz wsparły odnośne publiczne kampanie informacyjne;

86. wyraża zaniepokojenie rosnącą na całym świecie liczbą wydawanych wyroków śmierci i wykonywanych egzekucji; wyraża głębokie ubolewanie, że w prawodawstwach niektórych państw trzecich nadal obowiązuje kara śmierci; uważa za godny ubolewania fakt, że po dwuletniej przerwie Białoruś powróciła do wykonywania egzekucji; w związku z tym ponawia apel do Białorusi o wdrożenie moratorium w sprawie kary śmierci, które powinno prowadzić ostatecznie do jej zniesienia; odnotowuje, że osiem państw ustanowiło przepisy przewidujące karę śmierci za homoseksualizm;

87. wzywa ESDZ, Komisję i państwa członkowskie do opracowania wytycznych dotyczących kompleksowej i skutecznej polityki europejskiej w zakresie kary śmierci w odniesieniu do dziesiątek europejskich obywateli oczekujących na wykonanie wyroku w państwach trzecich, która to polityka powinna obejmować solidne i wzmocnione mechanizmy w zakresie systemu identyfikacji, świadczenia pomocy prawnej i przedstawicielstwa dyplomatycznego;

88. wzywa UE do dalszego nawiązywania współpracy z krajami utrzymującymi karę śmierci, przy wykorzystaniu wszystkich narzędzi dyplomatycznych i narzędzi współpracy w celu doprowadzenia do zniesienia tej kary; ponawia ponadto swój apel do UE o kontynuowanie monitorowania warunków, w jakich wykonywane są egzekucje w krajach, które nadal stosują karę śmierci;

⁽¹⁾ <http://www.coe.int/en/web/portal/10-october-against-death-penalty>

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Zwalczanie tortur i złego traktowania

89. uważa, że w związku z 30. rocznicą Konwencji ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur, a także ze względu na fakt, że tortury i złe traktowanie nadal mają miejsce na całym świecie, UE powinna zintensyfikować swoje wysiłki zmierzające do wyeliminowania tych poważnych naruszeń praw człowieka; podkreśla, że szczególnej uwagi wymagają członkowie grup szczególnie wrażliwych, takich jak dzieci i kobiety, mniejszości etniczne, językowe i religijne, którzy są narażeni na tortury lub brutalne traktowanie w ośrodkach zatrzymań; wzywa w związku z tym ESDZ i wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do bardziej zdecydowanego angażowania się w zwalczanie tortur i innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania poprzez prowadzone na większą skalę przedsięwzięcia dyplomatyczne i bardziej systematyczne poruszanie tego tematu na forach publicznych, co stanowi odzwierciedlenie wartości i zasad, do przestrzegania których zobowiązała się UE; zaleca, aby ESDZ, delegatury UE i państwa członkowskie wykorzystywały pełny potencjał wszystkich istniejących instrumentów, takich jak wytyczne UE w sprawie tortur⁽¹⁾; w związku z tym zaleca stałą poprawę mechanizmów kontroli wywozu leków, które mogą zostać wykorzystane do egzekucji lub tortur, w tym klauzuli o docelowym końcowym zastosowaniu, tak aby zawiesić lub wstrzymać transfer przedmiotów związanych z bezpieczeństwem, które wyraźnie nie mają żadnego innego praktycznego zastosowania niż wykonywanie kary śmierci lub zadawanie tortur;

90. podkreśla, że istnieją kraje, które nie podjęły kroków zmierzających do zaspokojenia pilnej potrzeby w zakresie zapewnienia wszystkich koniecznych środków służących poprawie warunków panujących w więzieniach; zauważa, że poczyniono bardzo niewielkie postępy na rzecz zapewnienia, aby obiekty więzienne były zgodne z międzynarodowymi normami w dziedzinie praw człowieka oraz aby chronione było prawo więźniów do życia, integralności cielesnej i godności; podkreśla konieczność poprawy warunków panujących w więzieniach w celu przestrzegania praw człowieka oraz podkreśla fakt, że osoby osadzone nie powinny być poddawane nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu;

Dyskryminacja

91. podkreśla, że przekonania i tradycje społeczne, religijne lub kulturowe nie mogą w żadnych okolicznościach uzasadniać żadnych form dyskryminacji, przemocy, działań odwetowych i tortur, seksualnego wykorzystywania kobiet i dziewcząt, okaleczania narządów płciowych, małżeństw dzieci i wymuszonych małżeństw, handlu kobietami, dyskryminacji i wykluczenia społecznego ze względu na klasę społeczną lub pochodzenie oraz przemocy domowej;

92. potępia w najmocniejszych słowach wszystkie formy dyskryminacji, w tym ze względu na rasę, kolor, płeć, orientację seksualną, tożsamość płciową, język, kulturę, religię lub przekonania, pochodzenia społeczne, przynależność kastową, urodzenie, wiek, niepełnosprawność lub inny status; wzywa UE do zintensyfikowania wysiłków służących wykorzenieniu wszystkich rodzajów dyskryminacji, rasizmu i ksenofobii za sprawą dialogów w dziedzinie praw człowieka i dialogów politycznych, działalności delegatur UE i dyplomacji publicznej; ponadto wzywa UE do dalszego propagowania ratyfikacji i pełnego wdrożenia wszystkich konwencji ONZ, które wspierają tę sprawę, takich jak Międzynarodowa konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej lub Konwencja ONZ o prawach osób niepełnosprawnych;

Prawa osób LGBTI

93. uważa, że UE powinna kontynuować wysiłki mające na celu większe przestrzeganie praw lesbijek, gejów, osób biseksualnych, transpłciowych i interseksualnych (LGBTI), zgodnie z odnośnymi wytycznymi UE⁽²⁾; zaleca wdrożenie tych wytycznych, w tym również poprzez szkolenia dla pracowników UE w krajach trzecich; ubolewa, iż w 75 państwach homoseksualizm nadal uznawany jest za niezgodny z prawem, a w 8 z nich zagrożony jest karą śmierci, i uważa, że praktyki oraz akty przemocy na tle orientacji seksualnej nie powinny pozostać bezkarne; wyraża poparcie dla ustawicznych działań Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka mających na celu zwalczanie tych dyskryminacyjnych przepisów, a także dla pracy innych agencji ONZ; jest zaniepokojony ograniczeniami podstawowych wolności obrońców praw człowieka osób LGBTI i wzywa UE do okazania im większego wsparcia; jest zdania, że prawa podstawowe osób LGBTI będą prawdopodobnie lepiej przestrzegane, jeżeli umożliwi się tym osobom dostęp do instytucji prawnych, w miarę możliwości za pośrednictwem zarejestrowanego związku partnerskiego lub małżeństwa;

94. podkreśla, że społeczności mniejszościowe w krajach trzecich mają szczególne potrzeby oraz że należy wspierać ich pełną równość we wszystkich obszarach życia gospodarczego, społecznego, politycznego i kulturalnego;

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/TortureGuidelines.pdf>

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/foraff/137584.pdf

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Dyskryminacja o podłożu kastowym

95. odnotowuje z wielkim zaniepokojeniem skalę i skutki dyskryminacji o podłożu kastowym oraz popełnianie naruszeń praw człowieka w związku z przynależnością kastową, w tym odmowę dostępu do systemu prawnego lub zatrudnienia, ciągłą segregację, ubóstwo i stygmatyzację; apeluje o przyjęcie unijnego instrumentu służącego zapobieganiu i eliminowaniu dyskryminacji o podłożu kastowym; zaleca włączenie w główny nurt kwestii dotyczących wytycznych i planów działania ESDZ i Komisji, zwłaszcza unijnych działań na rzecz walki z wszystkimi formami dyskryminacji oraz wysiłków zmierzających do zwalczania przemocy wobec kobiet i dziewcząt oraz wszelkich form skierowanej przeciwko nim dyskryminacji;

Prawa osób niepełnosprawnych

96. z zadowoleniem przyjmuje ratyfikację Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych; podkreśla znaczenie jej skutecznego wdrożenia zarówno przez państwa członkowskie, jak i instytucje UE; podkreśla w szczególności potrzebę wiarygodnego włączenia zasady powszechnej dostępności i wszelkich praw osób niepełnosprawnych do wszystkich instrumentów polityki UE, w tym w obszarze współpracy na rzecz rozwoju, i zwraca uwagę na nakazowy i horyzontalny charakter tego zagadnienia;

97. zachęca wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do dalszego wspierania procesu ratyfikacji i wdrażania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych przez te kraje, które jeszcze jej nie ratyfikowały lub nie wdrożyły;

98. podkreśla, że wspólnota międzynarodowa uznała, że priorytetowe znaczenie ma sytuacja kobiet niepełnosprawnych; przypomina wnioski biura Wysokiego Komisarza NZ ds. Praw Człowieka, w których stwierdzono, że strategie polityczne i programy mające na celu podjęcie kwestii przemocy wobec kobiet i dziewcząt niepełnosprawnych powinny być opracowywane w ścisłej współpracy z osobami, które dotknięte są niepełnosprawnością, uznając jednocześnie ich niezależność, oraz z organizacjami osób niepełnosprawnych; podkreśla konieczność regularnej kontroli instytucji i odpowiedniego szkolenia opiekunów; wzywa UE, aby uwzględniła zwalczanie dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność w swoich strategiach politycznych dotyczących działań zewnętrznych, współpracy i pomocy rozwojowej, w tym w EIDHR;

Prawa kobiet i dziewcząt

99. przypomina, że Nagrodę im. Sacharowa otrzymał w 2014 r. dr Denis Mukwege w uznaniu za jego zdecydowane zaangażowanie w pracę z ofiarami przemocy seksualnej i nieustanne propagowanie praw kobiet, co doprowadziło do zwiększenia świadomości na temat stosowania przemocy wobec kobiet, dziewcząt i dzieci, a także okaleczania ich narządów płciowych jako praktyk wojennych; potępia wszelkie formy wykorzystywania i przemocy wobec kobiet, dziewcząt i dzieci, zwłaszcza stosowanie przemocy seksualnej jako narzędzia walki, a także okaleczanie narządów płciowych kobiet, małżeństwa dzieci, przedwczesne i przymusowe małżeństwa, niewolnictwo seksualne, gwałty małżeńskie i inne formy szkodliwych praktyk tradycyjnych; podkreśla, że zgodnie z prawem międzynarodowym kobiety, dziewczęta i dzieci niegodziwie traktowane w czasie konfliktów muszą mieć dostęp do opieki zdrowotnej i psychologicznej; w tym kontekście odnotowuje pismo wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel w sprawie polityki w dziedzinie pomocy humanitarnej, w szczególności zapobiegania przemocy seksualnej i zapewniania kobietom właściwego wsparcia i dostępu do opieki zdrowotnej i psychologicznej w przypadku gwałtu podczas konfliktu; wzywa państwa członkowskie Rady Europy do podpisania i ratyfikowania konwencji stambulskiej w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej;

100. podkreśla, że ESDZ powinna wymieniać dobre praktyki, aby zaradzić brakowi dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla ofiar przestępstw związanych z przemocą seksualną; zdecydowanie potępia brak dostępu kobiet w krajach trzecich do wymiaru sprawiedliwości, zwłaszcza gdy są one ofiarami przemocy ze względu na płeć; zwraca się do Komisji, by odegrała aktywną rolę w ściganiu tych przestępstw w krajach trzecich, a w niektórych przypadkach przez państwa członkowskie; pilnie wzywa Komisję do współpracy z ESDZ w celu zapewnienia lepszego wsparcia ofiarom, włączenia do działań humanitarnych UE interwencji w zakresie przemocy ze względu na płeć oraz do priorytetowego traktowania działań humanitarnych UE ukierunkowanych na przemoc ze względu na płeć i przemoc seksualną w czasie konfliktu; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do podjęcia działań w następstwie globalnego szczytu poświęconego położeniu kresu przemocy seksualnej w czasie konfliktu, który odbył się w Londynie w czerwcu 2014 r., i w związku z tym wzywa Komisję do podjęcia konkretnych działań;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

101. ubolewa nad brakiem strategii zapobiegania przemocą ze względu na płeć, brakiem wsparcia dla ofiar oraz wysokim poziomem bezkarności przestępców w wielu krajach; wzywa ESDZ do wymiany dobrych praktyk z krajami trzecimi w kwestii procedur tworzenia prawa i programów szkoleniowych dla policji, pracowników wymiaru sprawiedliwości i urzędników służby cywilnej; nalega, by UE wspierała organizacje społeczeństwa obywatelskiego działające na rzecz praw człowieka i promowania równości płci w krajach trzecich oraz nakłania ją do ścisłej współpracy z organizacjami międzynarodowymi działającymi w zakresie równości płci, takimi jak MOP, OECD, ONZ oraz Unia Afrykańska, z myślą o tworzeniu synergii i wspieraniu upodmiotowienia kobiet;

102. jest głęboko zaniepokojony nasileniem się w wielu częściach świata przemocą ze względu na płeć oraz rosnącym wskaźnikiem kobietobójstwa w Ameryce Łacińskiej, do których to zbrodni dochodzi w kontekście ogólnej przemocy i dyskryminacji strukturalnej; zdecydowanie potępia wszelkie rodzaje przemocy na tle płciowym i odrażający rodzaj przestępstwa, jakim jest kobietobójstwo, a także panującą bezkarność za te przestępstwa, co może stanowić zachętę do nasilenia przemocy i większej liczby zabójstw;

103. wyraża głębokie zaniepokojenie ewentualnymi naruszeniami praw człowieka dotyczącymi kobiety i dziewczęta w obozach dla uchodźców na Bliskim Wschodzie i w Afryce, w tym zgłoszonymi przypadkami przemocą seksualną i nierównego traktowania kobiet i dziewcząt; zwraca się do ESDZ, by nawoływała do przyjmowania ostrzejszych przepisów i rozwijania dobrych praktyk w krajach trzecich w celu położenia kresu brakowi równości między uchodźcami niezależnie od płci;

104. ubolewa nad faktem, że połowa ludności świata boryka się z dyskryminacją płacową, przy czym w skali światowej zarobki kobiet stanowią 60 do 90 % średnich zarobków mężczyzn;

105. wzywa Komisję, ESDZ oraz wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do dalszego promowania politycznego i ekonomicznego upodmiotowienia kobiet i dziewcząt za sprawą uwzględniania problematyki równouprawnienia płci we wszystkich zewnętrznych strategiach politycznych i programach, w tym również w ramach zorganizowanego dialogu z krajami trzecimi, oraz poprzez publiczne podnoszenie kwestii związanych z płcią i zapewnienie wystarczających środków na ten cel; z zadowoleniem odnotowuje nowe ramy dotyczące równości płci i wzmocnienia pozycji kobiet na lata 2016–2020⁽¹⁾; podkreśla potrzebę skupienia się na aspekcie horyzontalnym, którego celem jest bardziej skuteczne wywiązywanie się przez Komisję i ESDZ z unijnych zobowiązań w zakresie wzmocnienia praw kobiet i dziewcząt za sprawą stosunków zewnętrznych;

106. ubolewa nad brakiem równości płci w sferze polityki; przypomina, że kobiety i mężczyźni są równi i powinni korzystać z tych samych praw politycznych i swobód obywatelskich oraz ubolewa też z powodu niskiego udziału kobiet w procesie podejmowania decyzji gospodarczych, społecznych i politycznych; podkreśla potrzebę wprowadzenia skutecznych mechanizmów ochrony dla obrończyni praw człowieka; zaleca wprowadzenie systemu kwot w celu promowania udziału kobiet w organach politycznych oraz procesie demokratyzacji, przede wszystkim jako kandydatek;

107. wzywa UE, by w dalszym ciągu wspierała ekonomiczne, społeczne i polityczne upodmiotowienie kobiet będące sposobem na promowanie rzeczywistego korzystania przez nie z praw i podstawowych wolności, a także by przywiązywała duże znaczenie do dostępu dziewcząt do edukacji, zwłaszcza tych z najbardziej marginalizowanych społeczności; wzywa do wspierania kształcenia zawodowego dla kobiet, do zwiększenia liczby szkoleń zawodowych w dziedzinie nauki i technologii, do opracowywania programów szkoleniowych z dziedziny równości płci przez osoby zawodowo zajmujące się edukacją w państwach trzecich oraz do podjęcia kroków na rzecz zapobiegania powielaniu stereotypów przez materiały edukacyjne; pilnie wzywa UE do uwzględnienia tego priorytetu we wszystkich jej działaniach dyplomatycznych, handlowych i rozwojowych;

108. podkreśla, jak ważne jest kontynuowanie edukacji dziewcząt w obozach dla uchodźców, w strefach konfliktu oraz na obszarach dotkniętych skrajnym ubóstwem i problemami środowiskowymi, jak susza i powodzie;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5690_en.pdf

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

109. zachęca UE do dalszego uwzględniania aspektu dotyczącego wsparcia dla kobiet i dziewcząt w ramach operacji WPBiO i struktur ONZ służących do budowania pokoju oraz do kontynuowania wysiłków zmierzających do wdrożenia i lepszego egzekwowania rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1325(2000) ⁽¹⁾ i 1820(2008) ⁽²⁾ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; w związku z tym wzywa UE, by wspierała uznanie na szczeblu międzynarodowym wartości dodanej uczestnictwa kobiet w zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich oraz w operacjach pokojowych, pomocy humanitarnej i odbudowie po zakończeniu konfliktu, a także w demokratycznych procesach przejściowych prowadzących do trwałych i stabilnych rozwiązań politycznych; równocześnie podkreśla, że należy zapewnić kobietom korzystanie w pełnym zakresie z praw człowieka oraz przyczynić się do ich upodmiotowienia, w tym w ramach agendy na okres po 2015 r. oraz poprzez wsparcie w ramach pekińskiej platformy działania i konwencji stambulskiej; z zadowoleniem przyjmuje poparcie przez UE rezolucji ONZ w sprawie płci, zwłaszcza w sprawie roli wolności słowa i myśli i we wzmacnianiu pozycji kobiet; z zadowoleniem odnosi się do przyjęcia konkluzji 59. sesji Komisji ONZ ds. Statusu Kobiet ⁽³⁾;

110. zwraca się do Komisji o systematyczne uwzględnianie we wszystkich unijnych misjach obserwacji wyborów konkretnych działań na rzecz zwiększania udziału kobiet w procesach wyborczych zgodnie z wytycznymi UE w tym zakresie, biorąc pod uwagę konkluzje przyjęte na seminarium eksperckim wysokiego szczebla poświęconym wyborom, które odbyło się w kwietniu 2014 r. w Brukseli, i wyciągając wnioski z doświadczeń zdobytych podczas wcześniejszych misji;

111. przyjmuje z zadowoleniem starania ESDZ podejmowane w krajach trzecich w celu przyspieszenia realizacji obowiązków i zobowiązań w dziedzinie praw kobiet, wynikających z Konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet, pekińskiej platformy działania i deklaracji z Kairu w sprawie ludności i rozwoju, a także z Agendy rozwoju po 2015 r.;

112. podkreśla, że należy dążyć do tego, by nie zaprzepaścić dorobku pekińskiej platformy działania w zakresie dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej jako podstawowych praw człowieka, oraz obrony praw seksualnych i reprodukcyjnych; zwraca uwagę, że powszechne respektowanie praw reprodukcyjnych i seksualnych oraz dostęp do odpowiednich usług w tym zakresie przyczyniają się do zmniejszenia śmiertelności okołoporodowej matek i umieralności dzieci; zwraca uwagę, że planowanie rodziny, opieka zdrowotna nad matkami, łatwy dostęp do środków antykoncepcyjnych i bezpiecznej aborcji to ważne elementy umożliwiające ratowanie kobietom życia oraz pomaganie im w powrocie do normalności, jeżeli padły ofiarą gwałtu; podkreśla potrzebę umieszczenia tych polityk w centrum współpracy na rzecz rozwoju z krajami trzecimi;

113. uważa, że przedwczesne małżeństwo stanowi naruszenie podstawowych praw człowieka i oddziałuje na wszystkie aspekty życia dziewcząt: zagraża ich edukacji, ograniczając tym samym ich perspektywy, jest niebezpieczne dla ich zdrowia oraz naraża je na większe ryzyko przemocy i nadużyć;

114. zauważa z głębokim zaniepokojeniem, że od lat 80. ubiegłego wieku przemysł kupowania żon korespondencyjnie rozrasta się w alarmującym tempie; zauważa z zaniepokojeniem, że odnotowano kilka udokumentowanych przypadków kobiet, które zostały zaatakowane lub zamordowane po poślubieniu mężczyzny w ramach „ślubu korespondencyjnego”; ubolewa nad faktem, że na stronach internetowych publikujących listy kobiet do „sprzedaży wysyłkowej” figuruje wiele małoletnich dziewcząt, oraz podkreśla, że wykorzystywanie dzieci do celów seksualnych trzeba uznawać za znęcanie się nad dziećmi;

115. potępia praktykę macierzyństwa zastępczego, która podważa godność ludzką kobiety, ponieważ jej ciało i funkcje reprodukcyjne wykorzystywane są jako towar; uważa, że praktyka ta, która obejmuje reprodukcyjne wykorzystywanie ciała ludzkiego dla osiągnięcia zysku lub innych korzyści, zwłaszcza w przypadku kobiet znajdujących się w trudnym położeniu w krajach rozwijających się, powinna być zakazana i traktowana jako pilna kwestia w ramach instrumentów z zakresu praw człowieka;

Prawa dzieci

116. ponownie podkreśla pilną potrzebę powszechnej ratyfikacji i skutecznego wdrożenia Konwencji ONZ o prawach dziecka i dołączonych do niej protokołów fakultatywnych; wzywa wszystkie państwa, by zobowiązały się do eliminacji najgorszych form pracy dzieci określonych w art. 3 konwencji MOP nr 182, a mianowicie niewolnictwa dzieci, handlu nimi, prostytucji dzieci, a także wykonywania przez nie niebezpiecznej pracy, która wywiera wpływ na ich zdrowie fizyczne i psychiczne;

⁽¹⁾ [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325\(2000\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1325(2000))

⁽²⁾ [http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1820\(2008\)](http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/RES/1820(2008))

⁽³⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=E/2015/27

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

117. z zadowoleniem odnosi się do przyjętych w grudniu 2014 r. konkluzji Rady w sprawie promowania i ochrony praw dziecka⁽¹⁾ oraz wzywa UE do dalszego wspierania krajów partnerskich w zwalczaniu wszystkich form przemocy wobec dzieci, w tym wykorzystywania seksualnego, oraz do wzmacniania ich zdolności w zakresie ochrony praw dziecka; z zadowoleniem przyjmuje globalne wdrożenie w 2014 r. opracowanego wspólnie przez UE i UNICEF zestawu narzędzi w zakresie praw dziecka⁽²⁾; odnotowuje oświadczenie komisarza Rady Europy ds. praw człowieka z maja 2014 r. w sprawie praw dzieci interseksualnych;

118. ponawia swój apel do Komisji o przedstawienie kompleksowej strategii i planu działania w dziedzinie praw dziecka na kolejne pięć lat, tak aby nadać priorytetowe znaczenie kwestii praw dzieci w polityce zewnętrznej UE, wspierając tym samym wysiłki UE na rzecz promowania praw dziecka, zwłaszcza poprzez następujące działania: zapewnienie dzieciom dostępu do wody, urządzeń sanitarnych, opieki zdrowotnej i kształcenia, zapewnienie rehabilitacji i reintegracji dzieci zwerbowanych do grup zbrojnych, eliminowanie pracy dzieci, tortur, uprawiania czarów przez dzieci, handlu dziećmi, małżeństw dzieci i wykorzystywania seksualnego, świadczenie pomocy dzieciom w konfliktach zbrojnych oraz zapewnienie edukacji dzieci w strefach konfliktu i w obozach dla uchodźców; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do przedstawiania Parlamentowi co roku sprawozdania z rezultatów zewnętrznych działań UE ukierunkowanych na pomoc dzieciom; wyraża uznanie dla kampanii „Dzieci, nie żołnierze” oraz wzywa UE i państwa członkowskie do zintensyfikowania wysiłków zmierzających do osiągnięcia do 2016 r. celu dotyczącego położenia kresu rekrutacji i wykorzystywaniu dzieci w konfliktach przez rządowe siły zbrojne;

119. z zadowoleniem przyjmuje współpracę UE z UNICEF-em, która doprowadziła do opracowania zestawu narzędzi służących uwzględnianiu praw dziecka we współpracy na rzecz rozwoju oraz do wsparcia kluczowych milenijnych celów rozwoju i programów ochrony dzieci służących realizacji praw dzieci, szczególnie tych znajdujących się w wyjątkowo trudnej sytuacji, a także współpracę z Organizacją Narodów Zjednoczonych do spraw Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA);

120. z zadowoleniem odnosi się do aktywnej współpracy UE z wieloma specjalnymi sprawozdawcami ONZ działającymi w dziedzinie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, w tym ze specjalnym sprawozdawcą ds. prawa człowieka do dostępu do bezpiecznej wody pitnej i urządzeń sanitarnych, specjalnym sprawozdawcą ds. prawa do nauki, specjalnym sprawozdawcą ds. prawa do pożywienia, specjalnym sprawozdawcą ds. skrajnego ubóstwa i praw człowieka oraz specjalnym sprawozdawcą ds. odpowiednich warunków mieszkaniowych; z satysfakcją odnotowuje, że wzmocniono propagowanie praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych w wieloletnim programie indykatywnym Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka na lata 2014–2017, którego celem jest m.in. przyczynianie się do wzmacniania pozycji związków zawodowych, podnoszenia świadomości na temat kwestii związanych z wynagrodzeniem, ochrony dziedzictwa gruntów, promowania integracji społecznej poprzez wzmacnianie pozycji gospodarczej oraz ograniczania dyskryminacji ekonomicznej i przemocy w miejscu pracy;

Wzmacnianie demokracji na świecie

121. podkreśla zaangażowanie UE na rzecz utrzymywania i promowania poszanowania praw człowieka i wartości demokratycznych w jej relacjach zewnętrznych z resztą świata; przypomina, że ustroje demokratyczne charakteryzują się nie tylko wolnymi i uczciwymi procedurami wyborczymi, ale także m.in. wolnością słowa, prasy i stowarzyszania się, praworządnością i odpowiedzialnością, niezawisłym sądownictwem i bezstronną administracją; podkreśla, że demokracja i prawa człowieka są ze sobą nierozdzielnie związane i wzajemnie się umacniają, jak przypomniano w konkluzjach Rady z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie wspierania demokracji w stosunkach zewnętrznych UE; z zadowoleniem odnosi się do faktu, że w nowym planie działania dotyczącym praw człowieka i demokracji zwraca się większą uwagę na działania z zakresu wspierania demokracji;

Obrona wolności słowa i wzmacnianie społeczeństwa obywatelskiego

122. ponownie podkreśla fakt, że wolność słowa jest kluczowym elementem każdego społeczeństwa demokratycznego, ponieważ jest budulcem kultury pluralizmu, która wzmacnia pozycję społeczeństwa obywatelskiego i obywateli, aby mogli rozliczać rządy i decydentów politycznych, a także wspiera poszanowanie praworządności; wzywa w związku z tym UE do zintensyfikowania wysiłków na rzecz propagowania wolności słowa za sprawą unijnej polityki zewnętrznej i jej instrumentów;

⁽¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=pl&f=ST%2015559%202014%20INIT>

⁽²⁾ <http://www.unicef.org/eu/crtoolkit/downloads/Child-Rights-Toolkit-Web-Links.pdf>

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

123. ponawia swój apel do UE i państw członkowskich o dokładniejsze monitorowanie wszystkich rodzajów ograniczeń nakładanych na wolność słowa i mediów w państwach trzecich oraz o bezzwłoczne i systematyczne potępienie takich ograniczeń nawet wtedy, gdy są one nakładane z myślą o realizacji uzasadnionych celów, takich jak zwalczanie terroryzmu, bezpieczeństwo państwa czy egzekwowanie prawa; podkreśla, że należy zadbać o skuteczne wdrożenie wytycznych UE w sprawie wolności wypowiedzi w internecie i poza nim oraz regularne monitorowanie ich wpływu; przypomina cel UE dotyczący zapewnienia i ochrony niedyskryminacyjnego dostępu do informacji oraz wolności słowa dla wszystkich osób, zarówno w internecie, jak i poza nim;

124. uważa, że dzięki jak najszerszemu udostępnianiu informacji technologii informacyjno-komunikacyjne (ICT) stanowią szansę na wzmocnienie praw człowieka i praktyk demokratycznych oraz rozwój społeczno-gospodarczy; ponadto podkreśla, że ICT wspierają wysiłki organizacji społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza w ustrojach niedemokratycznych; wyraża zaniepokojenie sposobami korzystania z ICT przez niektóre reżimy autorytarne, które stanowią coraz większe zagrożenie dla działaczy na rzecz praw człowieka i demokracji; podkreśla potrzebę większego wsparcia w obszarach propagowania wolności mediów, ochrony niezależnych dziennikarzy i blogerów, ograniczania przepaści cyfrowej oraz ułatwiania nieograniczonego dostępu do informacji; wzywa Komisję do zwracania szczególnej uwagi na aspekty praw człowieka w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania w ramach przeglądu unijnego systemu kontroli wywozu;

Wsparcie UE dla obrońców praw człowieka

125. ubolewa, że społeczeństwo obywatelskie, w tym obrońcy praw człowieka, jest na całym świecie przedmiotem coraz częstszych ataków; jest głęboko zaniepokojony, że coraz większa liczba krajów – na przykład Rosja i niektóre kraje Azji Środkowej – wprowadza rygorystyczne przepisy mające blokować działania organizacji pozarządowych, ograniczając ich dostęp do zagranicznego finansowania oraz wprowadzając uciążliwe wymogi w zakresie sprawozdawczości i surowe kary za nieprzestrzeganie przepisów; przypomina, że prawo do wolności zrzeszania się i zgromadzeń jest zasadniczą cechą demokratycznego, otwartego i tolerancyjnego społeczeństwa; apeluje o wznowienie wysiłków mających na celu zwalczanie ograniczeń i zastraszania, z którymi borykają się osoby pracujące dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego na całym świecie, a także wzywa UE, by stała się wzorem, jeśli chodzi o ochronę i promowanie odnośnych praw;

126. z zadowoleniem odnotowuje, że w nowym planie działania wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel na nowo potwierdziła zaangażowanie UE na rzecz wzmocnienia pozycji podmiotów lokalnych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, oraz podkreśla, że w związku ze znacznym kurczeniem się przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego działalność organizacji społeczeństwa obywatelskiego, w tym zwłaszcza obrońców praw człowieka, wymaga większej uwagi i wysiłków ze strony UE; wzywa zatem UE i państwa członkowskie do opracowania spójnej i konsekwentnej odpowiedzi na główne wyzwania, przed którymi stoi społeczeństwo obywatelskie, w tym obrońcy praw człowieka, na całym świecie;

127. wzywa UE i państwa członkowskie do stałego monitorowania i nagłaśniania na wszystkich poziomach dialogu politycznego przypadków naruszeń wolności zrzeszania się i zgromadzeń, w tym poprzez różne formy zakazów i ograniczeń nakładanych na organizacje społeczeństwa obywatelskiego i ich działalność;

128. ponadto wzywa UE i państwa członkowskie do wykorzystania wszelkich dostępnych środków do systematycznego nagłaśniania indywidualnych przypadków obrońców praw człowieka i działaczy społeczeństwa obywatelskiego znajdujących się w niebezpieczeństwie, a zwłaszcza przetrzymywanych w więzieniach; zachęca delegatury UE i personel dyplomatyczny państw członkowskich do dalszego aktywnego wspierania obrońców praw człowieka poprzez systematyczne monitorowanie procesów sądowych, odwiedzanie zatrzymanych działaczy i wydawanie oświadczeń dotyczących indywidualnych przypadków, a także poprzez poruszanie kwestii naruszeń praw człowieka w rozmowach ze swoimi odpowiednikami; nalega, aby wysokiej rangi przedstawiciele UE, zwłaszcza wiceprzewodnicząca/wysoka przedstawiciel, komisarze, specjaliści przedstawiciele UE i urzędnicy państwowi z państw członkowskich systematycznie spotykali się z obrońcami praw człowieka podczas ich podróży do krajów, w których społeczeństwo obywatelskie podlega naciskom;

129. z zadowoleniem odnotowuje pomoc UE dla obrońców praw człowieka i społeczeństwa obywatelskiego na całym świecie ze środków Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka; podkreśla szczególne znaczenie wykorzystywania tego instrumentu do ochrony najbardziej zagrożonych obrońców praw człowieka; podkreśla również, że wsparcie dla zagrożonych obrońców praw człowieka powinno przede wszystkim uwzględniać kryteria skuteczności, unikając nadmiernie nakazowych warunków; wzywa Komisję, ESDZ i delegatury UE do dopilnowania, aby finansowanie dostępne dla obrońców praw człowieka było należycie wykorzystywane;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Wspieranie procedur wyborczych oraz wzmocnianie praworządności, niezawisłości sądownictwa i bezstronności administracji w państwach trzecich

130. z zadowoleniem odnosi się do ośmiu misji obserwacji wyborów i ośmiu misji ekspertów ds. wyborów przeprowadzonych na całym świecie przez UE w 2014 r.; powtarza swoją pozytywną opinię na temat stałego unijnego wsparcia dla procedur wyborczych oraz pomocy i wsparcia ze strony UE dla obserwatorów krajowych;

131. przypomina znaczenie odpowiednich działań podejmowanych w następstwie sprawozdań i zaleceń misji obserwacji wyborów jako sposobu zwiększenia ich oddziaływania i wzmocnienia unijnego wsparcia dla standardów demokratycznych w danych krajach;

132. zaleca, aby UE zintensyfikowała wysiłki zmierzające do opracowania bardziej kompleksowego podejścia do procesów demokratyzacji, spośród których wolne i uczciwe wybory stanowią tylko jeden aspekt, z myślą o wzmocnianiu instytucji demokratycznych i zaufania publicznego do procedur wyborczych na całym świecie;

133. z zadowoleniem odnotowuje w tym kontekście rozpoczęcie w 2014 r. w 12 wybranych delegaturach UE projektów pilotażowych drugiej generacji w dziedzinie wspierania demokracji, będących wynikiem zobowiązania sformułowanego w konkluzjach Rady z grudnia 2009 r. i zawartego w planie działania w dziedzinie praw człowieka i demokracji w 2012 r.; zdecydowanie podkreśla znaczenie tych projektów pilotażowych dla osiągnięcia większej spójności we wspieraniu demokracji za pomocą unijnej polityki zewnętrznej i jej instrumentów;

134. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w nowym planie działania dotyczącym praw człowieka i demokracji zobowiązanie Komisji, ESDZ i państw członkowskich do bardziej zdecydowanego i konsekwentnego zaangażowania się we współpracę w krajach trzecich z organami wyborczymi, instytucjami parlamentarnymi, lokalnymi organizacjami pozarządowymi, obrońcami praw człowieka i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w celu ich większego zaangażowania w monitorowanie przebiegu wyborów, do wzmocnienia ich pozycji, a tym samym do umocnienia procesów demokratycznych;

135. przypomina, że doświadczenia zdobyte przez Unię Europejską, polityków, środowisko akademickie, media, organizacje pozarządowe i społeczeństwo obywatelskie oraz wnioski wyciągnięte z przemian demokratycznych w ramach polityki rozszerzenia i sąsiedztwa mogłyby w pozytywny sposób przyczynić się do wskazania najlepszych praktyk, które mogłyby zostać zastosowane do wspierania i konsolidowania innych procesów demokratyzacji na całym świecie;

136. przypomina, że korupcja stanowi zagrożenie dla równego korzystania z praw człowieka oraz podważa procesy demokratyczne, takie jak praworządność oraz uczciwe wymierzanie sprawiedliwości; przypomina także, że UE zastrzegła sobie wyłączną kompetencję do podpisania Konwencji NZ przeciwko korupcji;

137. stoi na stanowisku, że UE powinna podkreślać w ramach wszystkich platform dialogu z krajami trzecimi znaczenie przejrzystości i dostępności, uczciwości, rozliczalności i właściwego zarządzania sprawami publicznymi, budżetem publicznym oraz własnością publiczną, o czym jest mowa w Konwencji NZ przeciwko korupcji; uważa, że korupcja we wszystkich jej formach podważa demokratyczne zasady i ma negatywny wpływ na rozwój społeczno-gospodarczy; wzywa do podjęcia działań w następstwie wniosku Parlamentu o lepsze monitorowanie wdrażania konwencji NZ przeciwko korupcji, a także o właściwe rozpatrzenie zaleceń OECD; uważa, że UE powinna w bardziej spójny i systematyczny sposób wspierać kraje trzecie w zwalczaniu korupcji, służąc wiedzą fachową w zakresie tworzenia i umacniania niezależnych i skutecznych instytucji antykorupcyjnych, w tym przez aktywną współpracę z sektorem prywatnym; ponadto zaleca opracowanie innowacyjnych mechanizmów finansowych w celu nasilenia walki z wszelkimi przejawami korupcji; w tym kontekście odnotowuje apel o lepsze uregulowanie transakcji finansowych na szczeblu międzynarodowym;

138. jest zdania, że UE powinna zwiększyć wysiłki służące promowaniu praworządności i niezawisłości sądownictwa na szczeblu dwu- i wielostronnym; zachęca UE, by wspierała uczciwe wymierzanie sprawiedliwości na całym świecie, służąc pomocą podczas przeprowadzania reform ustawodawczych i instytucjonalnych w krajach trzecich; zachęca także delegatury UE i ambasady państw członkowskich do systematycznego monitorowania procesów sądowych w celu promowania niezawisłości sądownictwa;

Czwartek, 17 grudnia 2015 r.

Rozszerzenie działań Parlamentu Europejskiego w zakresie praw człowieka

139. z zadowoleniem przyjmuje przegląd wytycznych dla delegacji międzyparlamentarnych Parlamentu Europejskiego dotyczących wspierania praw człowieka i demokracji, którego dokonała Konferencja Przewodniczących Delegacji we współpracy z Podkomisją Praw Człowieka; w związku z tym zaleca, aby w bardziej systematyczny i przejrzysty sposób podnosić kwestie praw człowieka – zwłaszcza poszczególnych przypadków opisywanych w rezolucjach Parlamentu – podczas wizyt delegacji w państwach trzecich oraz informować na piśmie Podkomisję Praw Człowieka o podjętych działaniach, a także – o ile jest to uzasadnione politycznie – na specjalnym posiedzeniu podsumowującym;

140. podkreśla potrzebę ciągłego rozważania najbardziej odpowiednich sposobów zapewnienia jak największej wiarygodności, widoczności i skuteczności rezolucji Parlamentu w sprawie naruszania praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności;

141. zachęca do dyskusji na temat uwzględnienia poszczególnych narzędzi służących do wspierania i promowania praw człowieka, którymi dysponuje Parlament, w jednym dokumencie strategicznym, który powinien zostać przyjęty przez Parlament na posiedzeniu plenarnym;

o

o o

142. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządów i parlamentom państw członkowskich, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącemu 70. Zgromadzenia Ogólnego ONZ, przewodniczącemu Rady Praw Człowieka ONZ, wysokiemu komisarzowi NZ ds. praw człowieka i szefom delegatur UE.